



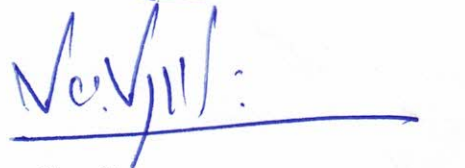
ยุทธศาสตร์การพัฒนา
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตจังหวัดระยอง
(พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

คำนำ

ตามที่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง ได้จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ซึ่งเครื่องมือสำคัญ เพื่อใช้เป็นกรอบการประสานโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นร่วมกัน เป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีความสอดคล้องเชื่อมโยง สามารถบูรณาการกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนชุมชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด นั้น

กระทรวงมหาดไทย ได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำจุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นในการดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔ และข้อ ๒๑ มาดำเนินการโดยอนุโลมและให้ใช้ในการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง จึงได้ดำเนินการแก้ไขยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) โดยได้รับความเห็นชอบจากนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยองแล้ว

องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง ในฐานะศูนย์ประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัดหวังเป็นอย่างยิ่งว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง จะได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ไปใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง ให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป



(นายปิยะ ปิตุเตชะ)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑	สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	
	๑. ผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัด	๑
	๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงาน	๒
	๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข	๒
ส่วนที่ ๒	ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา	
	๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	๔
	๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนภาพรวมเพื่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)	๑๗ ๒๓
	๓. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	๒๔
	๔. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด ๔.๑ แผนภาคตะวันออก (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ๔.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง) ๔.๓ แผนพัฒนาจังหวัดระยอง (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปี งบประมาณ ๒๕๖๗	๒๗ ๒๗ ๓๑ ๓๔
	๕. ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	๓๗
	๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง	๓๗
	๖. ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์	๓๙
ส่วนที่ ๓	การติดตามและประเมินผล	
	๑. การติดตามและประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	๔๒
	๒. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม	๔๓
	๓. ข้อเสนอแนะในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดในอนาคต	๔๔

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง

พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง

ส่วนที่ ๑ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

๑. ผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๑.๑ สรุปสถานการณ์การพัฒนาทั่วไป

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง ได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาภายใต้แนวทางการพัฒนาที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาในภาพรวมของจังหวัด นำไปสู่การจัดสรรงบประมาณเพื่อนำไปพัฒนาตามแผนงาน โครงการที่กำหนดไว้ตรงตามความต้องการของประชาชน

๑.๒ การประเมินผลการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด จึงเป็นกระบวนการกำหนดทิศทางในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดสภาพการณ์ที่ต้องการบรรลุและแนวทางในการบรรลุบนพื้นฐานของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น และปัญหา/ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น การประเมินและทบทวนแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดระยอง ใช้หลักเกณฑ์ที่สำคัญ ๕ ประการ คือ องค์ประกอบของแผนยุทธศาสตร์ นั้น

๑) ต้องมีความสอดคล้องซึ่งกันและกันโดยเฉพาะจะต้องมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ที่คาดว่าจะได้รับ

๒) ต้องมีความเชื่อมโยงและมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันโดยเฉพาะจะต้องมีเกื้อหนุนและสนับสนุนซึ่งการบรรลุวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้

๓) ต้องมีเป้าหมายเฉพาะเจาะจงและวัดผลลัพธ์ในเชิงปริมาณหรือในเชิงคุณภาพได้

๔) ต้องสอดคล้องกับสถานการณ์ ปัญหาและโอกาสของภาคเป้าหมายในพื้นที่เป้าหมาย

๕) ต้องสามารถนำไปใช้ในการต่อยอดหรือขยายผลต่อไปในอนาคตได้

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจึงมีความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นแผนพัฒนาที่มุ่งไปสู่ความต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์อันพึงประสงค์ ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงโดยสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ดีจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของการรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน เป็นระบบเพื่อให้สามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

เชิงปริมาณ : จังหวัดระยองแบ่งการปกครองออกเป็น ๘ อำเภอ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง ทั้งหมด ๖๗ แห่ง และองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง ๑ แห่ง ซึ่งได้แก่ อำเภอเมืองระยอง มีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑๕ แห่ง อำเภอบ้านฉาง มีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๕ แห่ง อำเภอแกลง มีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑๗ แห่ง อำเภอบ้านค่าย มีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๘ แห่ง อำเภอปลวกแดง มีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๘ แห่ง อำเภอวังจันทร์ มีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๕ แห่ง อำเภอนิคมพัฒนา มีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๕ แห่ง อำเภอเขาชะเมา มีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๔ แห่ง ซึ่งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ละแห่งได้ใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ตามสภาพความเหมาะสม ตามลักษณะของแต่ละพื้นที่ ครอบคลุม ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์

เชิงคุณภาพ : องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง ได้ใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งยุทธศาสตร์การพัฒนา แนวทางการพัฒนาที่กำหนดขึ้นนั้นพิจารณาจาก ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ จากผู้แทนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานราชการอื่น ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งจะนำไปเป็นแนวทางในการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง ตลอดจนขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นได้

๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงาน

๒.๑ ผลที่ได้รับ/ผลที่สำคัญ

การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน และค่อนข้างครอบคลุมปัญหา อุปสรรค เพื่อแก้ไขปัญหาและส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ของทุกพื้นที่ในเขตจังหวัดระยอง การกำหนดแนวทางการพัฒนาในทุกมิติและสอดคล้องเชื่อมโยง สามารถบูรณาการกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนชุมชน จึงทำให้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นได้รับการแก้ไข ส่งผลให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น จังหวัดระยองได้รับการพัฒนาในด้านต่างๆ ตลอดจนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีกรอบทิศทางการพัฒนาไปในแนวทางเดียวกัน

๒.๒ ผลกระทบ

การกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ซึ่งมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด มุมมองของยุทธศาสตร์การพัฒนา แนวทางการพัฒนาจะมุ่งเน้นในลักษณะเป็นภาพรวมทั้งจังหวัด ซึ่งไม่ได้มุ่งเน้นไปตามสภาพของแต่ละพื้นที่ทั้งหมด แต่ทั้งนี้ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งสามารถนำไปปรับเป็นกรอบแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับพื้นที่ของตนเองได้

๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข

๓.๑ ปัญหาและอุปสรรค

๑. การติดต่อสื่อสาร ข้อมูลข่าวสาร ระหว่างองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตลอดจนประชาชนในท้องถิ่นให้เข้าใจบทบาทอำนาจหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้การขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่นได้ตรงประเด็น ถูกต้องเป็นไปตามภารกิจ อำนาจหน้าที่ของท้องถิ่น

๒. การจัดทำแผนพัฒนาในแต่ละท้องถิ่น มุ่งไปที่การพัฒนาเฉพาะพื้นที่ ยังไม่มีการบริหารจัดการ การพัฒนาในภาพรวมทั้งจังหวัด เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ที่กำหนดไว้ว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง มีความเป็นเลิศด้านการบริหารจัดการที่ดี ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี”

๓.๒ การดำเนินงานที่ผ่านมา

การติดตามและประเมินผลการใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรอบปีที่ผ่านมา กำหนดให้แต่ละท้องถิ่นจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ยังไม่ได้กำหนดรายละเอียด กรอบแนวทางในการติดตามและประเมินผลให้ชัดเจน ส่งผลให้การติดตามและประเมินผลไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน ขาดการกำหนดมาตรฐาน รูปแบบการรายงานผล ความก้าวหน้าของแผนงาน/โครงการ อย่างเป็นระบบ

๓.๓ แนวทางการแก้ไข

๑. ส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคีเครือข่าย องค์กรภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ชุมชนและประชาชน มีความรู้ความเข้าใจบทบาทอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้การขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่นได้ตรงประเด็นตามภารกิจ อำนาจหน้าที่ของท้องถิ่น

๒. พัฒนารูปแบบวิธีการทำงานเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกัน โดยยึดพื้นที่เป็นหลัก เช่น ในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความโดดเด่นในด้านการท่องเที่ยว ก็ให้การสนับสนุนพัฒนาในด้านการท่องเที่ยว โดดเด่นในด้านการเกษตร ก็ให้การสนับสนุนพัฒนาในด้านการเกษตร และจัดสรรงบประมาณให้ตรงตามศักยภาพของแต่ละพื้นที่

๓. กำหนดรูปแบบ รายละเอียด กรอบแนวทางในการติดตามและประเมินผลที่ชัดเจน พร้อมทั้งกำหนดให้แต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานผลในการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปใช้

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา

๑. แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคมนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ และเป้าหมายการพัฒนาประเทศข้างต้น จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศยุทธศาสตร์ ๖ ด้าน โดยแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนา ดังนี้

(๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงมีเป้าหมายสำคัญในภาพรวมระยะ ๒๐ ปีที่เป็นรูปธรรมชัดเจน คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข” โดยเร่งเสริมสร้างความเข้มแข็งและความรักความสามัคคีปรองดองของคนในชาติ ตลอดจนการปลูกจิตสำนึกด้านความมั่นคงให้เกิดขึ้นในประชาชนทุกระดับ มุ่งเน้นการบูรณาการข้อมูลข่าวสารด้านความมั่นคง กลไกในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงให้มีเอกภาพ มีประสิทธิภาพ และมี

เป้าหมาย

๑. ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุข
๒. บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ
๓. กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง
๔. ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ชื่นชมและได้รับการยอมรับโดยประชาคมระหว่างประเทศ

๕. การบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. การรักษาความสงบภายในประเทศ
 - ๑.๑ การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อมตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา
 - ๑.๒ การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ
 - ๑.๓ การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตน
 - ๑.๔ การพัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ
๒. การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
 - ๒.๑ การแก้ไขปัญหาความมั่นคงในปัจจุบัน
 - ๒.๒ การติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่
 - ๒.๓ การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๒.๔ การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ทั้งทางบกและทางทะเล

๓. การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ

๓.๑ การพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๒ การพัฒนาและฝึกพลกำลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงานความมั่นคงรวมทั้งภาครัฐ
และภาคประชาชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และเผชิญกับภัยคุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบ
และทุกระดับ

๓.๓ การพัฒนาระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติ และการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มีประสิทธิภาพ

๔. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐ
และที่มีใช้ภาครัฐ

๔.๑ การเสริมสร้างและรักษาดุลยภาพสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ

๔.๒ การเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค

๔.๓ การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กรภาครัฐ
และที่มีใช้ภาครัฐ

๕. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๕.๑ การพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตาม เผชิญหน้า ป้องกันและแก้ไขปัญหา
ความมั่นคงแบบองค์รวมอย่างเป็นรูปธรรม

๕.๒ การบริหารจัดการความมั่นคงให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่น ๆ

๕.๓ การพัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

(๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐาน
แนวคิด ๓ ประการ ได้แก่

๑. “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปทบทวนหาทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต
และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ
นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่

๒. “ปรับปรุงปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ
ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับ
สภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต

๓. “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคมนวัตกรรม
รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต
บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงปัจจุบัน

เป้าหมาย

๑. ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

๒. ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. การเกษตรสร้างมูลค่า

๑.๑ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ส่งเสริมการนำอัตลักษณ์พื้นถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทย มาเป็นผลิตภัณฑ์การเกษตร

๑.๒ เกษตรปลอดภัย สร้างความตระหนักแก่ผู้ผลิตและผู้บริโภคทั่วโลกในเรื่องความสำคัญ ของมาตรฐานระบบการจัดการความปลอดภัยของอาหาร

๑.๓ เกษตรชีวภาพ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพ ของประเทศ ในการสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต

๑.๔ เกษตรแปรรูป ปรับใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา

๑.๕ เกษตรอัจฉริยะ นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาเป็นฟาร์มอัจฉริยะ

๒. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๒.๑ อุตสาหกรรมชีวภาพ สร้างประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อต่อยอด จากภาคเกษตรไทยและมุ่งสู่อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงพลังงานชีวมวล

๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร อาศัยความเชี่ยวชาญด้านบริการการแพทย์ ของไทยเพื่อสร้างอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องในประเทศ

๒.๓ อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ในการเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขัน

๒.๔ อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์ ใช้ตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศ ไทยในการส่งเสริมการคมนาคมขนส่ง และโลจิสติกส์

๒.๕ พัฒนาอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศไทยให้มีศักยภาพ เพื่อลดการพึ่งพาจาก ต่างประเทศ และพัฒนาต่อยอดเป็นอุตสาหกรรมส่งออก

๓. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

๓.๑ ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และวัฒนธรรมผ่านการสร้างและพัฒนาสินค้าและบริการด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น ความคิดสร้างสรรค์ และทุนทางวัฒนธรรม

๓.๒ ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ สร้างแรงดึงดูดและสิ่งจูงใจให้ไทยเป็นจุดหมายปลายทางของการ ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ โดยส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการจัดประชุมและนิทรรศการนานาชาติของโลก

๓.๓ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย ผสาน “ศาสตร์” และความชำนาญ ของการดูแลสุขภาพด้วยภูมิปัญญาไทย กับ “ศิลป์” และความละเอียดอ่อนในการให้บริการแบบไทย

๓.๔ ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ ส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสำราญทางทะเล และชายฝั่ง

๓.๕ ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค ใช้ประโยชน์จากที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ในการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว กับต่างประเทศ เพื่อขยายการท่องเที่ยวของไทยและภูมิภาคไปพร้อมกัน

๔. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

๔.๑ เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมระดับภูมิภาค จากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ไปยังเอเชียได้อย่างไร้รอยต่อ

๔.๒ สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ ให้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจและกระจาย ความเจริญสู่ภูมิภาค

๔.๓ เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ สร้างศูนย์กลางเศรษฐกิจและนวัตกรรมแห่งใหม่ในส่วนภูมิภาค คู่ขนานกับการเติบโตของกรุงเทพฯ และปริมณฑล

๔.๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่ สนับสนุนให้เกิดระบบนิเวศในการร่วมสร้าง งานวิจัยและนวัตกรรมจากภาคเอกชน มหาวิทยาลัย และหน่วยงานวิจัยหรือมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลก

๔.๕ รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค ดำเนินกรอบนโยบายการเงินและการคลังที่ยืดหยุ่นที่พร้อมรองรับความผันผวนทางเศรษฐกิจจากปัจจัยภายในและภายนอก

๕. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๕.๑ สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการ สร้างและใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมตลอดกระบวนการการผลิตและบริการ การจัดการ และการตลาด

๕.๒ สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน ส่งเสริมการเข้าถึงบริการทางการเงินของผู้ประกอบการ

๕.๓ สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด สนับสนุนและสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าสู่ตลาด ทั้งในและต่างประเทศตามระดับศักยภาพการประกอบการ

๕.๔ สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล อนาคตของโลกไร้พรมแดน คือการแข่งขันบนฐานข้อมูล

๕.๕ ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ ในการพัฒนาและบูรณาการ กลไกภาครัฐ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

(๓) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

เพื่อให้ทรัพยากรมนุษย์ในทุกมิติและในทุกช่วงวัยสามารถได้รับการพัฒนาและยกระดับได้เต็ม ศักยภาพและเหมาะสม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์จึงได้กำหนด ประเด็นยุทธศาสตร์ที่เน้นทั้งการแก้ไขปัญหาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในปัจจุบันและการเสริมสร้างและยกระดับ การพัฒนา ที่ให้ความสำคัญที่ครอบคลุมทั้งในส่วนของการพัฒนาทุนมนุษย์ และปัจจัยและสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง เป้าหมาย

๑. คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑

๒. สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม

๑.๑ การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเล็งดูในครอบครัว โดยส่งเสริมให้ครอบครัว มีความอบอุ่น ดำเนินชีวิตโดยยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม มัชยสัทธ อดออม ซื่อสัตย์ และแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๒ การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอน ในสถานศึกษา

๑.๓ การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา เพื่อเผยแผ่หลักคำสอนที่ดีงามให้แก่ ประชาชนที่สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตที่เข้าใจง่าย และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

๑.๔ การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน โดยการพัฒนาผู้นำชุมชนให้เป็น ต้นแบบของการมีคุณธรรมจริยธรรม การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน

๑.๕ การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ

๑.๖ การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม โดยส่งเสริมให้สื่อและสื่อสารมวลชนปฏิบัติตามจรรยาบรรณสื่ออย่างเคร่งครัด

๑.๗ การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

๒. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

๒.๑ ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย เน้นการเตรียมความพร้อมให้แก่พ่อแม่ก่อนการตั้งครรภ์ ส่งเสริมอนามัยแม่และเด็กตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์

๒.๒ ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลูกฝังความเป็นคนดี มีวินัย พัฒนาทักษะความสามารถการเรียนรู้ ทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์

๒.๓ ช่วงวัยแรงงาน ยกระดับศักยภาพ ทักษะ และสมรรถนะแรงงานอย่างต่อเนื่องสอดคล้อง กับความสามารถเฉพาะบุคคล และความต้องการของตลาดแรงงาน

๒.๔ ช่วงวัยผู้สูงอายุ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเป็นพลังในการขับเคลื่อนประเทศ ส่งเสริมให้มีการ ทำงานหลังเกษียณ ผ่านการเสริมทักษะการดำรงชีวิต

๓. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

๓.๑ การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ โดยออกแบบกระบวนการเรียนรู้ในทุกระดับชั้นอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษา

๓.๒ การเปลี่ยนโฉมบทบาท ‘ครู’ ให้เป็นครูยุคใหม่ โดยปรับบทบาทจาก “ครูสอน” เป็น “โค้ช” หรือ “ผู้อำนวยความสะดวกการเรียนรู้” ทำหน้าที่กระตุ้น สร้างแรงบันดาลใจ

๓.๓ การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับทุกประเภทจัดให้มีมาตรฐาน ขั้นต่ำของโรงเรียนในทุกระดับ

๓.๔ การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเน้นการจัดระบบการศึกษาและระบบ ฝึกอบรมบนฐานสมรรถนะที่มีคุณภาพสูงและยืดหยุ่น

๓.๕ การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวาง ตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก บนพื้นฐานของความเข้าใจลุ่มลึก ในประวัติศาสตร์ ประเพณี วัฒนธรรมของไทย

๓.๖ การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม โดยเน้นการพัฒนา ทักษะดิจิทัล ทักษะการคัดกรองความรู้ องค์กรความรู้ การใช้เทคโนโลยีผสมผสานกับคุณค่าของครูไปพร้อมกัน

๓.๗ การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ โดยเน้นการเสริมสร้าง และพัฒนาศักยภาพสถาบันการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญและมีความโดดเด่นเฉพาะสาขาระดับนานาชาติ

๔. การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

๔.๑ การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษาสภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อ ตั้งแต่ระดับปฐมวัย เพื่อสร้างเด็กและเยาวชนไทยมีการพัฒนาที่สมดุลมีทางเลือกในการใช้ศักยภาพ พหุปัญญาในการดำรงชีวิต

๔.๒ การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุนที่เหมาะสม สำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ โดยจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐาน เครื่องมือการทำงานที่เหมาะสม

๔.๓ การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศให้มาสร้าง และพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ ทั้งในรูปแบบการทำงานชั่วคราวและถาวร ตามความเหมาะสม ของเป้าหมายการพัฒนาประเทศ

๕. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี

๕.๑ การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ โดยพัฒนาองค์ความรู้และการสื่อสารด้านสุขภาวะ ที่ถูกต้องและเชื่อถือได้ให้แก่ประชาชน

๕.๒ การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ โดยผลักดันการสร้างเสริมสุขภาวะ ในทุกนโยบายที่ให้หน่วยงานทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อลดภัยคุกคาม ที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาสุขภาวะคนไทย

๕.๓ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี โดยส่งเสริมให้มีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เป็นมิตรต่อสุขภาพและเอื้อต่อการมีกิจกรรมสำหรับยกระดับสุขภาวะของสังคม

๕.๔ การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดีโดยนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการสร้างความเป็นเลิศทางด้านบริการทางการแพทย์และสุขภาพแบบครบวงจรและทันสมัย

๕.๕ การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่ โดยให้ชุมชนเป็นแหล่งบ่มเพาะจิตสำนึกการมีสุขภาพดีของประชาชน

๖. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๖.๑ การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย โดยส่งเสริมการเกิดอย่างมีคุณภาพ มีพัฒนาการสมวัย พัฒนาทักษะชีวิตและการเรียนรู้ การทำงานและการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพของประชากรแต่ละช่วงวัย

๖.๒ การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างบรรทัดฐานที่ดีในสังคม

๖.๓ การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน โดยเน้นให้พ่อแม่มีวัฒนธรรมที่ปลูกฝังให้ลูกเพิ่มพูนทักษะการเรียนรู้ชีวิต ดนตรี กีฬา ศิลปะ รวมทั้งส่งเสริมให้ทุกภาคส่วน

๖.๔ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ที่มีความเชื่อมโยงและบูรณาการข้อมูลด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างกระทรวง

๗. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๗.๑ การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิตโดยส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน ประชาชนทั่วไป บุคคลกลุ่มพิเศษ และผู้ด้อยโอกาส

๗.๒ การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการ โดยเน้นการจัดกิจกรรมกีฬา สร้างโอกาสและสนับสนุนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาอย่างต่อเนื่อง

๗.๓ การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ โดยมุ่งการสร้างและพัฒนานักกีฬาของชาติ การเฟ้นหานักกีฬาที่มีความสามารถ

๗.๔ การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา โดยมุ่งสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการทั้งครูหรือผู้สอนกีฬาผู้ตัดสินกีฬา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้บริหารการกีฬา อาสาสมัครกีฬา ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ

(๔) ยุทธศาสตร์ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่เน้นการตอบโจทยการสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืนโดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม การกำหนดให้ภาคการเกษตรและครัวเรือนเป็นกลุ่มเป้าหมายของการปรับโครงสร้างและ

พฤติกรรม และการกระจายศูนย์กลางความเจริญเพื่อให้เกิดการสร้างงานในพื้นที่ เพื่อพลิกฟื้นโครงสร้างทางสังคม ควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจ และช่วยลดความเสี่ยงต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าหมาย

๑. สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ
๒. กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

๓. เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง เพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
๑.๑ ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก พัฒนาการเกษตรให้เหมาะสมกับศักยภาพของเกษตรกร ฐานทรัพยากรและบริบทของพื้นที่และชุมชนท้องถิ่น

๑.๒ ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค โดยกำหนดมาตรการเพื่อสร้างความเสมอภาคที่สำคัญ การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษีและพัฒนาระบบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินของประชาชนและภาคธุรกิจ

๑.๓ กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร โดยแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างเขตพื้นที่ป่าทับซ้อนพื้นที่ทำกินของประชาชน รับรองสิทธิชุมชนในการเข้าใช้ประโยชน์ที่ดิน กำหนดมาตรการเพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ที่ดินที่มีกรรมสิทธิ์อย่างเป็นธรรม

๑.๔ เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทย ให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพและความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน โดยส่งเสริมการปรับทัศนคติของนายจ้างให้มองลูกจ้างว่าสามารถเพิ่มมูลค่าและคุณค่าให้กับธุรกิจได้

๑.๕ สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัยทุกเพศภาวะและทุกกลุ่ม เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในบริบทของสังคมสูงวัย รวมทั้งสร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพและทางสังคมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตและการมีส่วนร่วมเป็นพลังในสังคมสำหรับคนทุกกลุ่ม

๑.๖ ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสโดยตรง โดยการจัดให้มีมาตรการพิเศษเพื่อให้สามารถระบุตัวกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ

๑.๗ สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข และการศึกษาโดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส โดยในด้านบริการสาธารณสุข เน้นการกระจายทรัพยากรและเพิ่มบุคลากรทางการแพทย์ การพยาบาล ให้กระจายไปยังพื้นที่อำเภอ ตำบล

๑.๘ สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึงเน้นการสร้างหลักประกันในการเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียมกัน

๒. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

๒.๑ พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีในภูมิภาคโดยคำนึงถึงสัดส่วนจำนวนประชากรของจังหวัดบริวาร เพื่อให้สามารถดูแลการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชากรได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ

๒.๒ กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของตนเอง

๒.๓ จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัยให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต โดยพัฒนาระบบผังเมืองของประเทศและผังเมืองระดับพื้นที่ พัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการเมืองและการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้เป็นเมืองอัจฉริยะ ปลอดภัย

๒.๔ ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไกการบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด เพื่อรับผิดชอบการบริหารงานในระดับภาคกลุ่มจังหวัดที่เชื่อมโยงกัน

๒.๕ สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมโดยการพัฒนากระบวนฐานข้อมูลมิติต่าง ๆ ของพื้นที่ให้มีความถูกต้องแม่นยำ การเปิดเผยข้อมูลสำคัญที่จะเอื้อให้ประชาชนและภาคส่วนต่าง ๆ

๒.๖ การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่ โดยการวางแผนกำลังคนที่สอดคล้องกับแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มจังหวัด และการพัฒนาทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับบริบทของเมืองทั้งในปัจจุบันและอนาคต

๓. การเสริมสร้างพลังทางสังคม

๓.๑ สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม โดยสนับสนุนการรวมตัวและดึงพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ให้มาเป็นกำลังของการพัฒนาเพื่อส่วนรวม

๓.๒ การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ โดยเตรียมความพร้อมในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สุขภาพ และสภาพแวดล้อม

๓.๓ สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน เพื่อสนับสนุนการทำงานของภาคส่วนต่าง ๆ สนับสนุนการจัดตั้งองค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรชุมชนในรูปแบบนิติบุคคลเพื่อดำเนินกิจกรรมสร้างสรรค์ประโยชน์สาธารณะต่าง ๆ

๓.๔ ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม โดยปรับเปลี่ยนทัศนคติและบทบาทเพศ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและการยอมรับของสังคมต่อเรื่องเพศสภาพและความเสมอภาคทางเพศ

๓.๕ สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม ภายใต้บริบทของสังคมที่มีความหลากหลายมากขึ้นทั้งทางชาติพันธุ์ ศาสนา และวิถีชีวิตทางวัฒนธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติส่งเสริมความตระหนักในสิทธิมนุษยชน

๓.๖ สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล พัฒนาระบบโครงสร้างเครือข่ายด้านข้อมูลเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องทันสมัยได้อย่างรวดเร็ว ส่งเสริมเสรีภาพของสื่อสาธารณะ

๔. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๔.๑ ส่งเสริมการปรับตัวกิจกรรมในระดับครัวเรือน ให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ โดยใช้ข้อมูลความรู้ และการยกระดับ

๔.๒ เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง โดยสนับสนุนการรวมกลุ่มของสมาชิกในชุมชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชนการเรียนรู้ของครัวเรือน ทั้งในกลุ่มครัวเรือนภาคเกษตรและอาชีพอื่น ๆ

๔.๓ สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชนโดยสนับสนุนให้ประชาชนสามารถรวมกลุ่มและมีเวทีกลางเพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน

๔.๔ สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน โดยการสร้างการเรียนรู้ของชุมชนให้สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลก การพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมโอกาสการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและองค์ความรู้ของชุมชน

(๕) ยุทธศาสตร์ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

การพัฒนายุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ถูกดำเนินการบนพื้นฐานความเชื่อในการเติบโตร่วมกันไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุล ทั้ง ๓ ด้าน ไม่ให้มากหรือน้อยจนเกินไป อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง สอดคล้องกับแนวคิดหลักของแผน คือ เติบโต สมดุล ยั่งยืน ซึ่งเป็นหัวใจของยุทธศาสตร์ชาติด้านนี้ เป้าหมาย

๑. อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

๒. พัฒนาและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

๓. ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

๔. ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

๑.๑ เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยส่งเสริมและสร้างเศรษฐกิจฐานชีวภาพอุบัติใหม่ และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีคุณภาพ

๑.๒ อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิดโดยเฉพาะสัตว์ป่า และพันธุ์พืชที่ใกล้สูญพันธุ์ โดยลดอัตราการสูญเสียชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม

๑.๓ อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ โดยฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและการป้องกันตลิ่งและฝายชะลอน้ำ มีการวางแผนการอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งน้ำบนพื้นฐานของการรักษาสมดุลนิเวศ

๑.๔ รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยหยุดยั้งการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่า โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการพื้นที่เสี่ยงต่อการถูกบุกรุกมีการบริหารจัดการเชิงพื้นที่และมีการบูรณาการทุกหน่วยงานในการเฝ้าระวังและป้องกัน

๑.๕ ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยส่งเสริมการบริโภคและการผลิตสีเขียวอย่างยั่งยืน ซึ่งรวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบริโภคและการผลิตวิถีคิด และวิถีชีวิตของบุคคลและองค์กร

๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

๒.๑ เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล โดยเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศในด้านต่าง ๆ ตามแนวทางเศรษฐกิจภาคทะเลให้มีบทบาทเป็นที่ยอมรับ เร่งลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงทรัพยากร กระจายประโยชน์ที่เกิดขึ้นให้ทั่วถึง

๒.๒ ปรับปรุง พื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบโดยรักษาแนวปะการังที่สำคัญต่อการท่องเที่ยว รักษาป่าชายเลนที่สำคัญต่อการดูดซับก๊าซเรือนกระจกรักษาแหล่งหญ้าทะเลที่สำคัญต่อประมงและสัตว์ทะเลหายาก

๒.๓ พื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม โดยจัดการชายฝั่งประเทศไทยทั้งหมดแบบบูรณาการ ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกัน แก้ไขปัญหาพัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยการท่องเที่ยวทางทะเลมีการคำนึงถึงความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ การลดความเหลื่อมล้ำและดูแลผลประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับประชาชนในพื้นที่

๓. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

๓.๑ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยพัฒนารูปแบบและแนวทางการจัดการเมือง เพื่อมุ่งสู่เมืองคาร์บอนต่ำ และพื้นที่สีเขียวในทุกรูปแบบ

๓.๒ มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๓ มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน โดยบูรณาการนโยบายและแผนพัฒนาประเทศในทุกสาขาโดยเฉพาะการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานพัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ โดยพัฒนาโครงสร้างระบบสาธารณสุข เครือข่ายเตือนภัยและเฝ้าระวังโรคให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ

๔. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

๔.๑ จัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมินิเวศอย่างเป็นเอกภาพ

๔.๒ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน

๔.๓ จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตร ทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล โดยปรับปรุงมาตรฐานสิ่งแวดล้อมของประเทศตามมาตรฐานสากล และบังคับใช้มาตรฐานสิ่งแวดล้อมด้านดิน น้ำ อากาศ ป่าไม้ สัตว์ป่า

๔.๔ ส่งเสริมรักษา อนุรักษ์ พื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

๔.๕ พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัครด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น โดยยกสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมือง ชุมชน และเครือข่ายที่ประกอบด้วยภาคีสำคัญตามบริบทของพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรม

๔.๖ เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อม และยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

๕. พัฒนาความมั่นคง น้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๕.๑ พัฒนาการจัดการน้ำ เชิงลุ่มน้ำ ทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ โดยจัดให้มีน้ำสะอาดใช้ทุกครัวเรือนในชุมชนชนบท ในปริมาณ คุณภาพ และราคาที่เข้าถึงได้มีระบบการจัดการน้ำชุมชนที่เหมาะสม

๕.๒ เพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่าและสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล โดยจัดให้น้ำเพียงพอต่อการเจริญเติบโตของเขตเมืองเพื่อการอยู่อาศัย การพาณิชย์และบริการ

๕.๓ พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศ และส่งเสริมการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก ทดแทนเชื้อเพลิงฟอสซิลในการผลิตไฟฟ้า

๕.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานโดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงานโดยสนับสนุนการอนุรักษ์และการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อลดต้นทุนพลังงานของประเทศ

๕.๕ พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศและชุมชนในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร โดยบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตรและเพิ่มผลิตภาพการเกษตรแบบบูรณาการ

๖. ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๖.๑ ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย โดยปรับปรุงกลไกรัฐและพัฒนาเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของประชาชนและภาคเอกชนให้รองรับการเติบโตที่มีคุณภาพในอนาคต

๖.๒ พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบยุติธรรม และระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ เพื่อบริการเติบโตที่มีคุณภาพในอนาคต

๖.๓ จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วม ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ รวมทั้ง ประเด็นบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมข้ามพรมแดน

๖.๔ พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล โดยพัฒนาโครงการสำคัญที่จะกำหนดอนาคตของประเทศให้ทันสมัย โดยปรับกระบวนการทัศน์การวางแผนแบบองค์รวม

(๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐจึงมีประเด็นยุทธศาสตร์ที่เน้นการปรับเปลี่ยนภาครัฐ ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ และแยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีขีดสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาลมุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัยและพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งต้องมีการพัฒนาระบบบริหารจัดการบุคลากรภาครัฐที่สามารถจูงใจและดึงดูดให้คนดีคนเก่งเข้าร่วมพลังการทำงานที่มีความมุ่งมั่นและมีแรงบันดาลใจในการที่จะร่วมกัน พลิกโฉมประเทศไปสู่เป้าหมายที่พึงประสงค์

เป้าหมาย

๑. ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

๒. ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

๓. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๔. กระบวนการยุติธรรม เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่าง สะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

๑.๑ การให้บริการสาธารณะของภาครัฐได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับแนวหน้าของภูมิภาค ปรับรูปแบบและวิธีการดำเนินการของภาครัฐมีลักษณะที่เบ็ดเสร็จ ครบวงจรและหลากหลายรูปแบบมีความร่วมมือกับภาคอื่น ๆ พร้อมทั้งปรับปรุงกลไกการปฏิบัติงานของภาครัฐให้มีลักษณะบูรณาการ

๑.๒ ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัล มาประยุกต์ใช้ มีระบบการบริหารจัดการข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานและแหล่งข้อมูลต่าง ๆ

๒. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนา ในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

๒.๑ ให้อุตสาหกรรมชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ ใช้แผนแม่บทตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความ มั่นคงแห่งชาติ

๒.๒ ระบบการเงินการคลังประเทศสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องกับระบบการเงินการคลังของประเทศมีการปฏิบัติหน้าที่ตามกรอบภารกิจในการสนับสนุนและไม่เป็น อุปสรรคในการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๓ ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ มีการ ติดตามประเมินผลทั้งก่อนเริ่มโครงการ ระหว่างดำเนินการ และหลังการดำเนินงานเป็นการติดตามประเมินผลทั้งระบบ

๓. ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม ในการพัฒนาประเทศ

๓.๑ ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม ตรวจสอบความซ้ำซ้อนและปรับภารกิจและพันธกิจของหน่วยงาน ภาครัฐให้สอดคล้องกับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติในเชิงบูรณาการ โดยยกเลิกภารกิจที่ไม่จำเป็น ถ่ายโอนภารกิจ ให้ภาคส่วนอื่นรับไปดำเนินการ

๓.๒ ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม ในการดำเนินการบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะอย่างเหมาะสม

๓.๓ ส่งเสริมการกระจายอำนาจและสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

๔. ภาครัฐมีความทันสมัย

๔.๑ องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศปรับโครงสร้าง และระบบบริหารงานราชการใหม่ในรูปแบบที่มีความหลากหลาย

๔.๒ พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย โดยมีการกำหนดนโยบายและการ บริหารจัดการที่ตั้งอยู่บนข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์ มุ่งผลสัมฤทธิ์ มีความโปร่งใสยืดหยุ่นและคล่องตัวสูง

๕. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

๕.๑ ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม เพิ่มความยืดหยุ่น คล่องตัวให้กับหน่วยงานภาครัฐในการบริหารทรัพยากรบุคคลในทุกขั้นตอนควบคู่ไปกับการเสริมสร้าง ประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้หลักระบบคุณธรรม

๕.๒ บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรมและมีการพัฒนาตามเส้นทาง ความก้าวหน้าในอาชีพ พัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐและวางมาตรการที่เหมาะสมกับเส้นทาง ความก้าวหน้าในสายอาชีพให้มีสมรรถนะใหม่ ๆ

๖. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๖.๑ ประชาชนและภาคีต่าง ๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ รัฐต้องส่งเสริม สนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนถึงอันตรายที่เกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน

๖.๒ บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริตกำหนดให้เจ้าพนักงานของรัฐต้องยึดถือแนวทางปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๖.๓ การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาดเป็นธรรม และตรวจสอบได้ จัดการกับผู้กระทำความผิดทุจริตและประพฤติมิชอบในทุกระดับอย่างตรงไปตรงมาเป็นธรรม และตรวจสอบได้

๖.๔ การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ จัดให้มีกลไกการประสานงานการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๗. กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

๗.๑ ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง ปรับเปลี่ยนบทบาทของภาครัฐเป็นผู้อำนวยความสะดวก กำหนดกติกาในการแข่งขันให้เกิดความเป็นธรรม แก่การดำเนินธุรกิจ

๗.๒ มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น ออกแบบกฎหมายที่รอบคอบรัดกุมเพื่อแก้ปัญหาอย่างตรงจุด ให้ความสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยรวม

๗.๓ การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เท่าเทียม มีการเสริมสร้างประสิทธิภาพการใช้กฎหมาย บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ไม่เลือกปฏิบัติ

๘. กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๘.๑ บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม

๘.๒ ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีบทบาทเชิงรุกร่วมกันในทุกขั้นตอนของการ ค้นหาความจริง การรวบรวมและการพิสูจน์พยานหลักฐานเป็นไปตามมาตรฐานสากลโดยต้องใช้ประโยชน์จากนิติวิทยาศาสตร์และศาสตร์อื่น ๆ

๘.๓ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญา และปกครองมีเป้าหมายและ ยุทธศาสตร์ร่วมกัน เพื่อประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายและอำนวยความสะดวกพัฒนาเป้าหมายและ ยุทธศาสตร์ระยะกลาง และระยะยาวระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

๘.๔ ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือก ระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วมของประชาชน ในกระบวนการยุติธรรม

๘.๕ พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา เพื่อลดทอนความเป็นโทษทางอาญาที่ไม่จำเป็น

๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ กำหนด ๕ เป้าหมายหลัก ๕ ตัวชี้วัด ดังนี้

๑. ปรับโครงสร้างภาคผลิตและบริการ ส่งเสริมฐานนวัตกรรม เพิ่มรายได้ประชาชาติต่อหัว เป็นไม่ต่ำกว่า ๘,๘๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ

๒. พัฒนาคานสำหรับโลกยุคใหม่ ได้ดัชนี HDI ในระดับสูงมาก (ไม่ต่ำกว่า ๐.๘๒)

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ลดช่องว่างความเป็นอยู่ของประชากรกลุ่มฐานะ
สูงสุด ๑๐% และต่ำสุด ๔๐%

๔. การเปลี่ยนผ่านสู่ความยั่งยืน ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลง จากกรณีปกติน้อย ๑๕%

๕. การเสริมสร้างสมรรถนะประเทศ พร้อมรับมือการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่

๑) มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย ประกอบด้วย

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง โดยมุ่งเน้น
สร้างมูลค่าของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูป โดยอาศัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม GDP เป็นประเทศชั้นนำด้าน
สินค้าเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง GDP สาขาเกษตรโต ๔.๕% ต่อปี เกิดวิสาหกิจชุมชนระดับดี
เพิ่มขึ้น ๓๕%

เป้าหมายการพัฒนา

๑. มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงทางอาหารและ
ความยั่งยืนของภาคเกษตร

๓. การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่
อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

กลยุทธ์การพัฒนา

๑. การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้าเพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิตและสร้าง
มูลค่าเพิ่ม

๒. การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาดของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป
ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

๓. การขยายผลรูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูงจากแบบอย่าง
ความสำเร็จในประเทศ

๔. การพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้มีความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทาน
รวมทั้งการใช้น้ำซ้ำ

๕. การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางและตลาดออนไลน์สินค้าเกษตรรวมถึงสินค้ากลุ่ม
ปศุสัตว์และประมง

๖. การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางและตลาดออนไลน์สินค้าเกษตรรวมถึง
สินค้ากลุ่มปศุสัตว์และประมง

๗. การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์มและกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อลดต้นทุนและ
เพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร

๘. การส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ทำกินและรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสมไว้เป็นฐาน
การผลิตการเกษตร

๙. การพัฒนาฐานข้อมูลและคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรรวมทั้งผลักดันให้มีการใช้ข้อมูล
อย่างมีประสิทธิภาพ

๑๐. การพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร

๑๑. การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

๑๒. การพัฒนากลไกเพื่อเชื่อมโยงภาคีต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกร
และนักวิชาการในพื้นที่ ในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน โดยมุ่งพัฒนาระดับการท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูง เป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวคุณภาพและยั่งยืนทุกมิติ ค่าใช้จ่ายต่อวันเพิ่มขึ้น ๑๐% ต่อปี พึ่งนักท่องเที่ยวในประเทศเพิ่มรายได้เมืองรองเพิ่มขึ้น ๑๐% ต่อปี ท่องเที่ยวชุมชนที่ผ่านมาตรฐานปีละ ๕๐ ชุมชน

เป้าหมายการพัฒนา

๑. การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรม และบริการที่มีศักยภาพอื่น

๒. การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น

๓. การท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

กลยุทธ์การพัฒนา

๑. การส่งเสริมการพัฒนากิจกรรม สินค้า และบริการ การท่องเที่ยวมูลค่าเพิ่มสูง

๒. การพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพรองรับนักท่องเที่ยวทั่วไป

๓. การยกระดับบริการและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาดสากล

๔. การพัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคลากรในภาคการท่องเที่ยว

๕. การปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบ และขั้นตอนที่ล่าสมัยและเป็นอุปสรรคต่อการทำธุรกิจ และการขอใบอนุญาตของผู้ประกอบการรายย่อย

๖. การพัฒนาระบบข้อมูลการท่องเที่ยวให้เป็นระบบการท่องเที่ยวอัจฉริยะที่นักท่องเที่ยวผู้ประกอบการ และภาครัฐ สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ง่าย

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก โดยสนับสนุนให้ผู้ประกอบการเดิมในอุตสาหกรรมยานยนต์สามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า รวมถึงการสร้างปัจจัยสนับสนุนเพื่อให้ผู้ใช้รถยนต์เปลี่ยนมาใช้นานยนต์ไฟฟ้า เป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลกเพิ่มการใช้รถไฟฟ้าเป็น ๒๖ % ภายใน ๒๕๗๐ เพื่อเป็นฐานการผลิตอันดับ ๑ ในอาเซียน สถานีอัดประจุเพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ หัวจ่าย แรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้าไม่น้อยกว่า ๓๐,๐๐๐ คน

เป้าหมายการพัฒนา

๑. การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่างๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก

๒. ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า และมีการลงทุนเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

๓. การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

กลยุทธ์การพัฒนา

๑. การส่งเสริมให้ผู้ใช้ในภาคส่วนต่าง ๆ ของประเทศปรับเปลี่ยนมาใช้นานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น

๒. การสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวของตลาดส่งออกยานยนต์ไฟฟ้า

๓. การกำหนดเป้าหมาย/แผน และดำเนินการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เดิมไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้า อย่างเป็นระบบชัดเจนตลอดห่วงโซ่อุปทาน ในระยะ ๕ ปี

๔. การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทยในการลงทุนผลิตยานยนต์ไฟฟ้า แบตเตอรี่และชิ้นส่วนสำคัญ

๕. มาตรการสำหรับกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ

๖. การวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ไฟฟ้าและยานยนต์ไร้คนขับ

๗. โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานที่มีความพร้อมรองรับปริมาณการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้าในอนาคตได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ

๘. การปรับปรุงและจัดทำกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอื้อกับการเติบโตอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า และให้ความสำคัญกับการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐและเอกชน

๙. การผลิตและพัฒนาทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรม ยานยนต์ไฟฟ้า

๑๐. มาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัย

๑๑. การสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการที่ลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์พลังงานสะอาด

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง โดยเร่งขับเคลื่อนให้ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง สร้างมูลค่าเพิ่ม ๑๗ %ของจีดีพี สร้างองค์ความรู้ มีความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพให้พร้อมรับภัยคุกคาม

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

๒. องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพ เอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ

๓. ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

๔. ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ

กลยุทธ์การพัฒนา

๑. การส่งเสริมบริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

๒. การผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพระดับโลก

๓. การสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ

๔. การสร้างเสริมขีดความสามารถทางวิชาการด้านการศึกษา วิจัย และเทคโนโลยีทางการแพทย์

๕. การบริหารจัดการระบบบริการสุขภาพบนพื้นฐานความสมดุลทางเศรษฐกิจ และสุขภาพของคนไทย

๖. การยกระดับศักยภาพระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขเพื่อลดผลกระทบต่อบริการทางเศรษฐกิจและสุขภาพ

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค โดยมุ่งเน้นการยกระดับบทบาทของไทยในห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค โดยให้ความสำคัญกับการเป็นศูนย์กลางคมนาคมและโลจิสติกส์ และการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ ไทยเป็นประตูการค้า การลงทุน และยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์สำคัญของภูมิภาค ติด ๒๐ อันดับแรกของโลกด้านความง่ายในการทำธุรกิจ (Ease of Doing Business) การลงทุนโตไม่น้อยกว่า ๖%

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

๒. ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

๓. ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

กลยุทธ์การพัฒนา

๑. การสร้างจุดยืนของไทยภายใต้บริบทโลกใหม่

๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยสนับสนุนเพื่อเป็นประตูการค้าการลงทุน และฐานเศรษฐกิจสำคัญของภูมิภาค

๓. ผลักดันการลงทุนเพื่อปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมเป้าหมายสู่ไทยแลนด์ ๔.๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน โดนเร่งผลักดันการเติบโตเศรษฐกิจดิจิทัล โดยการสร้างระบบนิเวศที่เหมาะสม ทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐานและกฎระเบียบ รวมถึงการสนับสนุนให้อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์เดิมสามารถปรับเปลี่ยนไปสู่อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ เป็นศูนย์กลางด้านดิจิทัลและอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของอาเซียน มีสัดส่วนต่อ GDP เป็น ๓๐% เพิ่มการส่งออกอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะเป็น ๖๐% เกิดเทศกาลสตาร์ทอัพอย่างต่ำ ๖,๐๐๐ แห่ง

เป้าหมายการพัฒนา

๑. เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น
 ๒. การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น
 ๓. อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็งขึ้น
- กลยุทธ์การพัฒนา

๑. การขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจไทยด้วยดิจิทัล
๒. การพัฒนาต่อยอดฐานอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
๓. อุตสาหกรรมดิจิทัลในประเทศที่สามารถแข่งขันได้
๔. การพัฒนาระบบนิเวศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล

๒) มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบด้วย

หมายเหตุที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ โดยตั้งเป้าพัฒนาศักยภาพเอสเอ็มอีสู่การเป็นผู้ประกอบการยุคดิจิทัล ไทยจะมีSMEsที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ สามารถปรับตัวรับการแข่งขันใหม่ จีดีพีของ SMEs เพิ่มขึ้นเป็น ๓๖.๕%

เป้าหมายการพัฒนา

๑. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้
 ๒. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่
 ๓. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ
- กลยุทธ์การพัฒนา

๑. การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจและการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๒. การพัฒนาแพลตฟอร์มเชื่อมโยงฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบ

๓. การจัดให้มีกลไกทางการเงินที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมเพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างทั่วถึง

๔. การส่งเสริมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล

๕. การยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ

๖. การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้อต่อการสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพ และผู้ประกอบการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมรวมทั้งให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม และเชื่อมโยงเข้าสู่เครือข่ายระดับโลก และยกระดับสู่ตลาดต่างประเทศ

๗. การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการดำเนินการในเชิงธุรกิจ

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน โดยเร่งพัฒนาสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก สร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ และดิจิทัล ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ กระจายรายได้ระหว่างภาค พร้อมรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง

เป้าหมายการพัฒนา

๑. การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น
๒. ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง
๓. การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือ และปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์การพัฒนา

๑. การสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก
๒. การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคมเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมือง
๓. การสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ และดิจิทัลรองรับพื้นที่เศรษฐกิจหลักและเมือง

๔. การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม โดยมีเป้าหมายการพัฒนาแก้ไขปัญหายากจนข้ามรุ่นแบบมุ่งเป้าที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของครัวเรือนยากจน รวมทั้งให้ความสำคัญกับการจัดความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตแก่คนไทยทุกช่วงวัย ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม ครัวเรือนจนข้ามรุ่นหลุดพ้นความจนภายใน ๒๕๗๐ ลูกหลานได้เรียนจบระดับอุดมศึกษาเพิ่มขึ้น ๕๐% และจัดความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอทุกช่วงวัย แรงงานอยู่ในระบบประกันสังคมไม่น้อยกว่า ๖๐% คนจนสูงอายุเหลือไม่เกิน ๔%

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ครัวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

๒. คนไทยทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

กลยุทธ์การพัฒนา

๑. การแก้ปัญหายากจนข้ามรุ่นแบบมุ่งเป้าให้ครัวเรือนหลุดพ้นความยากจนอย่างยั่งยืน
๒. การสร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น
๓. การยกระดับความคุ้มครองทางสังคมสำหรับคนทุกช่วงวัย
๔. การพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ
๕. การบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อลดความยากจนข้ามรุ่นและจัดความคุ้มครองทางสังคม

๓) มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ โดยเร่งขับเคลื่อนพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร รวมถึงการเร่งลดก๊าซเรือนกระจก โดยเฉพาะในภาคพลังงานและอุตสาหกรรม ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ มีมูลค่า ใน GDP เพิ่มไม่น้อยกว่า ๑% มีดัชนีสมรรถนะ

สิ่งแวดล้อมอยู่ใน ๔ อันดับแรกของอาเซียน ใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๐% ชะลอตัวลดลง ๑๐% เป้าหมายการพัฒนา

๑. การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. การอนุรักษ์ พื้่นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

๓. การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

กลยุทธ์การพัฒนา

๑. การพัฒนาอุตสาหกรรม และบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๒. การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชนท้องถิ่น และเกษตรกร จากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๓. การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาดบนหลัก

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๔. การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๕. การปรับตัวทางเศรษฐกิจ และการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน

หมายเหตุที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มุ่งเน้นสร้างความสามารถในการรับมือกับภัยธรรมชาติ โดยมุ่งเน้นการป้องกันภัยโดยใช้แนวทางธรรมชาติ รวมถึงการพัฒนาประสิทธิภาพในการคาดการณ์และเตือนภัยไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีภูมิคุ้มกัน

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

๒. ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

๓. สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์การพัฒนา

๑. การป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่สำคัญ

๒. การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพประชาชน และชุมชนในการรับมือกับภัยธรรมชาติและการ

เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓. การใช้วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ และการ

เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติระบบนิเวศเพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๕. การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการ และลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔) มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ ประกอบด้วย

หมายเหตุที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูงมุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต โดยตั้งเป้าหมายในการพัฒนาสนับสนุนให้คนทุกช่วงวัยมีโอกาสพัฒนาทักษะอย่างเต็มศักยภาพมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และมีสมรรถนะที่สอดคล้องกับบริบทของโลกยุคใหม่ คนไทยสมรรถนะสูง เรียนรู้อย่างต่อเนื่องทุกช่วงวัย ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต พัฒนาการเด็กสมัยใหม่เป็น ๘๘% ผลผลิตแรงงานไม่ต่ำกว่า ๔% ต่อปี ผลิตรคนตรงความต้องการของตลาด ได้คะแนนแข่งขันด้านทักษะของ WEF เพิ่มขึ้น ๒๐%

เป้าหมายพัฒนา

๑. คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉม
ฉบับพลันของโลกสามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข

๒. กำลังคนมีสมรรถนะสูงสอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต

๓. ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต
กลยุทธ์การพัฒนา

๑. คนไทยทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ

๒. การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง

๓. ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมายเหตุที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน โดยมีเป้าหมายสำคัญคือ ยกระดับภาครัฐให้มีสมรรถนะสูงและคล่องตัวสามารถก้าวสู่การเป็นภาครัฐดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ รวมถึงการยกเลิกกฎหมายที่ไม่จำเป็นและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ สมรรถนะสูง คล่องตัว และตอบโจทย์ คนพึงพอใจบริการภาครัฐไม่ต่ำกว่า ๘๕% ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์อยู่ใน ๔๐ อันดับแรกของโลก

เป้าหมายพัฒนา

๑. การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

๒. ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

กลยุทธ์การพัฒนา

๒. การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

๓. การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ

๔. การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัล และปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

แผนภาพรวมเพื่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

แผนภาพรวมเพื่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ประกอบด้วย การวิเคราะห์ความจำเป็นและความเหมาะสมของพื้นที่ วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย แนวทางการพัฒนา แผนปฏิบัติการและโครงการรองรับ การจัดลำดับความสำคัญของโครงการหลักที่จำเป็นเร่งด่วนเป็นอันดับแรกที่ต้องเร่งดำเนินการ กำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบ และกรอบวงเงินเบื้องต้นที่ต้องใช้ในการดำเนินงาน พร้อมระยะเวลาการดำเนินงาน และแผนการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้

ความจำเป็นและความเหมาะสมของพื้นที่

๑. ความจำเป็นของการพัฒนาประเทศไทยสู่ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และให้ความสำคัญกับนวัตกรรมและการสร้างมูลค่าเพิ่ม เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของบริบทโลกโดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินการที่ผ่านมานับแต่อดีตทั้งหมด (Disruptive Technologies) ทำให้ยุทธศาสตร์ชาติวางจุดยืนให้ประเทศไทยมีการเติบโตอย่างมีองค์รวม (Inclusive Growth) ที่ยั่งยืน และใช้เทคโนโลยีเพื่อเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งส่งผลต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไทยสู่เศรษฐกิจฐานความรู้ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง โดยรัฐบาลมุ่งมั่นจะพัฒนาเชิงพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

๒. ความเหมาะสมของพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก เป็นพื้นที่นาร่องนโยบายประเทศไทย ๔.๐ พื้นที่นี้ มีการดำเนินโครงการเมื่อกว่า ๓๕ ปีที่ผ่านมา มีความพร้อมในการพัฒนาต่อยอดให้มีการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ให้เต็มประสิทธิภาพ เช่น

- ฐานอุตสาหกรรมเดิมสนับสนุนการส่งเสริมอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ใช้เทคโนโลยีสูง
- ผลผลิตการเกษตรมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั่วโลก เช่นทุเรียน มะม่วงน้ำดอกไม้ เป็นต้น
- แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงระดับโลก เช่น พัทยา เป็นต้น
- โครงสร้างพื้นฐานที่ดีที่สุดในประเทศไทยแต่ยังไม่เชื่อมโยงทั้งระบบ
- ระบบเครือข่ายการสื่อสารและเทคโนโลยีดิจิทัล ที่เชื่อมโยงในระดับภูมิภาคที่ศรัทธา
- ระบบการบริหารจัดการสาธารณูปโภค รองรับภาคอุตสาหกรรม เกษตรและการอยู่อาศัยที่ดี
- มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของนักลงทุนทั่วโลก และประชาชนมีความคุ้นเคยกับอุตสาหกรรม

วิสัยทัศน์

“เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเป็นต้นแบบพัฒนาเชิงพื้นที่ที่สมบูรณ์แบบช่วยผลักดันการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภายใต้นโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ และให้ประเทศไทยก้าวขึ้นสู่ระดับประเทศพัฒนาโดยเร็วที่สุด”

เป้าหมายการพัฒนา กำหนดเป็น ๓ ระดับ

๑. ระดับการพัฒนาประเทศ
๒. ระดับการพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
๓. ระดับการพัฒนาพื้นที่ ๓ จังหวัด (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และ ระยอง)

กรอบเวลาของการดำเนินการ : มี ๓ ระยะ สอดคล้องกับเป้าหมายการเห็นผลสัมฤทธิ์

๑. ระยะเร่งด่วน (สัมฤทธิ์ผลใน ๑ ปี ใช้งบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๑)
๒. ระยะปานกลาง (สัมฤทธิ์ผลใน ๒ - ๕ ปี ใช้งบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔)
๓. ระยะถัดไป (สัมฤทธิ์ผลใน ๑๐ - ๑๕ ปี ใช้งบประมาณตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๕)

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๖ ประเด็น โดยจัดลำดับความสำคัญของโครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการในระยะเร่งด่วน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้นักลงทุนทั้งนักลงทุนไทยและต่างประเทศ

แนวทางที่ ๑ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานลดต้นทุนโลจิสติกส์ในภาพรวม ส่งเสริมการขนส่งสินค้าทางรางและทางน้ำเพิ่มประสิทธิภาพโครงข่ายคมนาคมทางถนนแบบไร้รอยต่อ (Seamless Connection) เชื่อมโยงประตูเศรษฐกิจท่าเรือแหลมฉบัง ท่าเรือมาบตาพุด สนามบินอู่ตะเภา เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่เพิ่มขีดความสามารถการรองรับสินค้าส่งออก-นำเข้าทางทะเลที่จะเพิ่มขึ้น พร้อมยกระดับคุณภาพการเดินทางของประชาชน นักลงทุน และนักท่องเที่ยว ภายในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยการแยกเส้นทางการเดินทางและการขนส่ง เช่น รถไฟฟ้าความเร็วสูง (กรุงเทพมหานคร-ฉะเชิงเทรา-ชลบุรี-ระยอง) ระบบขนส่งสาธารณะเชื่อมโยงเมืองสำคัญ เช่น พัทยา ศรัทธา บางแสน สนามบินอู่ตะเภา เพิ่มคุณภาพและความเพียงพอของการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ไฟฟ้า ประปา ให้แก่ ประชาชน นักลงทุน และนักท่องเที่ยว ภายในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก และพื้นที่โดยรอบ

แนวทางที่ ๒ : การพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ใช้เทคโนโลยีสูง เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นการสะสมทุนเทคโนโลยีและพื้นฐานในการพัฒนาเทคโนโลยีต่อยอดต่อไป ด้วยการกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ใช้เทคโนโลยีสูงที่ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และประเทศไทยมีศักยภาพในการผลิต เพื่อส่งเสริมการลงทุน รวมทั้งประกาศเขตส่งเสริมพิเศษ ในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม ซึ่งมีการควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ได้มาตรฐาน เพื่อควบคุมโรงงานให้อยู่ในพื้นที่เขตส่งเสริมอุตสาหกรรมเท่านั้น และกำหนดเงื่อนไขการพัฒนาบุคลากร

ในการส่งเสริมการลงทุนเพื่อให้ มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากเอกชนสู่บุคลากรไทย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกับภาคเอกชนในการพัฒนาอุตสาหกรรม

แนวทางที่ ๓ : การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อยกระดับการท่องเที่ยวในพื้นที่สู่การท่องเที่ยวระดับโลกอย่างยั่งยืน รองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มรายได้สูง และกระจายนักท่องเที่ยวสู่แหล่งท่องเที่ยวชุมชน โดยใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานที่พัฒนาในโครงการ

แนวทางที่ ๔ : การพัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัย และเทคโนโลยี เพื่อผลิตบุคลากร และงานวิจัยให้ตรงความต้องการของอุตสาหกรรม ทำให้เกิดฐานความรู้ เทคโนโลยี งานวิจัยที่มีประสิทธิภาพสำหรับอุตสาหกรรมขั้นสูง

แนวทางที่ ๕ : การพัฒนาเมืองอัจฉริยะน่าอยู่ และศูนย์กลางการเงิน ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนของการศึกษาเพื่อเตรียมการดำเนินงาน โดยจะพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองใหม่อัจฉริยะน่าอยู่ มีความสะดวกสบาย มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเมือง เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนที่เข้าอยู่อาศัยให้มีความสะดวกสบาย มีสังคมคุณภาพและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งมีกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สามารถมีการจ้างงานในพื้นที่ โดยไม่ต้องเดินทางไกล เช่น เมืองศูนย์กลางการเงินและธุรกิจ เมืองการบิน เมืองท่องเที่ยว เป็นต้น

แนวทางที่ ๖ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล เพื่อเตรียมโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลสำหรับสนับสนุนการศึกษา การวิจัยพัฒนา การลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายและระบบการให้บริการประชาชน รวมทั้งศูนย์บริการนักลงทุนแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร (OSS) ที่ทันสมัยรวดเร็ว การพัฒนาเมืองอัจฉริยะน่าอยู่ และเตรียมระบบเศรษฐกิจดิจิทัลในทุกระดับ

นอกจากนี้ ยังมีแผนสนับสนุนการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เช่น แผนสิ่งแวดล้อม แผนพัฒนาการเกษตร แผนพัฒนาแหล่งน้ำ แผนพัฒนาสาธารณสุข เป็นต้น เป็นแผนที่หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งจะต้องนำมาพิจารณาเชื่อมโยงอย่างบูรณาการกับแผนพัฒนาภาพรวม การพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษ

๓. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

การพัฒนาในด้านอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในช่วง ๔ ทศวรรษที่ผ่านมาเป็น การพัฒนาที่ก่อให้เกิดผลกระทบและความเสียหายต่อทรัพยากรโลกเป็นอย่างมาก เมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๓ ประเทศไทย และประเทศต่างๆ ทั่วโลก รวม ๑๘๙ ประเทศ จึงรวมตัวกันในการประชุมองค์การสหประชาชาติที่มหานคร นิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา และเห็นพ้องต้องกันในการตั้งเป้าหมายการพัฒนาทั้งในระดับชาติและระดับสากล ที่ทุกประเทศจะดำเนินการร่วมกันให้ได้ภายในปี ๒๕๕๘ โดยเป้าหมายดังกล่าวเรียกว่า เป้าหมายการพัฒนาแห่ง สหัสวรรษ หรือ Millennium Development Goals (MDGs)

ประกอบด้วย ๑๗ เป้าหมายหลัก ดังนี้

เป้าหมายที่ ๑ ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่

เป้าหมายที่ ๒ ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและ ยกกระดับโภชนาการ และส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ ๔ สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ ๕ บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศและให้อำนาจของผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคน

เป้าหมายที่ ๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัย สำหรับทุกคน และมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๗ สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๘ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ และมีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสม สำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๙ สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุม และยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๑ ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิคุ้มกันและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการบริโภคและผลิตที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศและ ผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ ๑๔ ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืนจัดการป่าไม้ อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ ๑๖ ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนให้ทุกคนเข้าถึง ความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดรับชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ ๑๗ เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือ ระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนการเงิน

สำหรับประเทศไทย นอกจากการพัฒนาใน ๓ มิติ คือ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมตามแนวทาง ของ SDGs แล้ว ยังให้ความสำคัญกับมิติทางด้านวัฒนธรรมอีกด้วย และการจะบรรลุความสำเร็จของเป้าหมายการ พัฒนาที่ยั่งยืนได้นั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระมหากษัตริย์นักพัฒนาที่ทรงได้รับการยอมรับอย่าง

กว้างขวางทั้งในประเทศและระดับนานาชาติได้พระราชทานเขมิตติการพัฒนาวังให้ทุกภาคส่วนน้อมนำไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม นั่นคือ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นแนวพระราชดำริที่ตั้งอยู่บนรากฐานของวัฒนธรรมไทย เป็นแนวทางการพัฒนามนุษย์ของทางสายกลางและความไม่ประมาท คำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัวเอง ตลอดจนใช้ความรู้ และคุณธรรมเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ซึ่งจะนำไปสู่ความสุขในการดำเนินชีวิตและสร้างสัมฤทธิ์ผลแห่งการพัฒนาที่ยั่งยืนได้อย่างแท้จริง

จากเป้าหมายในการพัฒนาประเทศไทย ให้ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่ การมุ่งเน้นส่งเสริมสุขภาพและความเป็นอยู่ของประชาชน โดยการพัฒนาอุตสาหกรรมและโครงสร้างพื้นฐาน การยกระดับหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ในการใช้ความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่หลากหลายในการระดมผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถ ด้านเทคโนโลยีและทรัพยากร เพื่อจะสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในประเทศ โดยพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เป็นเป้าหมายในการพัฒนาประเทศไทย ซึ่งจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจโดยเฉพาะด้านอุตสาหกรรม นวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐาน

๔. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนามูลุ่่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๔.๑ แผนพัฒนาภาคตะวันออก (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ภาคตะวันออก ประกอบด้วย ๘ จังหวัด ได้แก่ ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และสระแก้ว มีอาณาเขต ทิศเหนือ ติดกับ จังหวัดสระบุรี นครราชสีมา บุรีรัมย์ ทิศใต้ ติดกับ อ่าวไทย ทิศตะวันออก ติดกับ กัมพูชา ทิศตะวันตก ติดกับ กรุงเทพฯ ปทุมธานี สมุทรปราการ อ่าวไทย มีพื้นที่รวม ๒๒.๘๑ ล้านไร่ หรือ ร้อยละ ๗.๑ ของประเทศ ภูมิประเทศเป็นพื้นที่ภูเขาสูงและป่าไม้ โดยตอนกลางเป็นที่ราบสลับภูเขา ตอนล่างเป็นที่ราบลุ่มน้ำและที่ราบชายฝั่งทะเล ลักษณะภูมิอากาศของภาคตะวันออกคล้ายคลึงกับภาคใต้ คือ ทางตอนบนของภาคจากปราจีนบุรี สระแก้ว ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทราจะมีลักษณะอากาศแบบสะวันนา (Aw) ส่วนทางตอนล่าง คือจันทบุรีและตราด จะมีลักษณะอากาศ แบบร้อนชื้นแบบมรสุม (Am) คือ มีฝนตกชุก อากาศร้อนชื้น จังหวัดที่มีปริมาณฝนมากที่สุดคือ ตราด และจังหวัด ที่มีฝนตกน้อยที่สุดคือ ชลบุรี ปริมาณ น้ำฝน เฉลี่ยประมาณ ๑,๕๑๘.๖ มิลลิเมตรต่อปี

ทรัพยากรธรรมชาติ

ดิน ส่วนใหญ่เป็นดินปนทราย ระบายน้ำได้ดี ไม่อุดมสมบูรณ์ บริเวณที่มีน้ำทะเลท่วมถึง จะเป็นดินโคลน หรือดินเหนียว ส่วนบริเวณที่สูงเป็นดินที่เกิดจากการสลายตัวของหินบะซอลต์ หินปูนเหมาะ แก่การปลูก พืชสวน เช่น เงาะทุเรียน มังคุด เป็นต้น ส่วนบริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำมีดินอัสลูเวียนที่เหมาะสมใช้ทำนา

แหล่งน้ำ ภาคตะวันออกมีลุ่มน้ำที่สำคัญ คือ ลุ่มน้ำปราจีนบุรี ลุ่มน้ำบางปะกง ลุ่มน้ำ โตนเลสาบ และลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก มีแม่น้ำสายสำคัญ ได้แก่ แม่น้ำระยอง แม่น้ำจันทบุรี แม่น้ำประแสร์ แม่น้ำตราด และแม่น้ำบางปะกง

ป่าไม้ ส่วนใหญ่เป็นป่าดงดิบ ป่าดิบเขา ป่าสนเขา ป่าชายเลน และป่าเบญจพรรณ ในปี ๒๕๖๑ มีพื้นที่ป่าไม้ ๕.๑๓ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๔ ของพื้นที่ภาค ซึ่งต่ำกว่าค่ามาตรฐานความสมดุลของระบบนิเวศที่กำหนดให้มีพื้นที่ป่าไม้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ทั้งหมด หรือร้อยละ ๕ ของพื้นที่ป่า ทั้งประเทศ โดยจังหวัดที่มีพื้นที่ป่ามากที่สุด คือ จันทบุรี สระแก้ว และปราจีนบุรี ตามลำดับ สำหรับป่าชายเลนภาคตะวันออก (ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ฉะเชิงเทรา) ปี ๒๕๕๗ ภาคตะวันออกมีพื้นที่

สภาพเศรษฐกิจและรายได้

โดยภาคตะวันออกมีมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค (Gross Regional Product: GRP) ณ ราคาประจ ำปี ๒๕๖๓ เท่ากับ ๒,๖๘๗,๒๒๑ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๗.๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ (Gross Domestic

Product: GDP) ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนผลิตภัณฑ์ภาคตะวันออกต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศในช่วง ๔ ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (๒๕๖๐ - ๒๕๖๓) พบว่าขยายตัวเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๑๗.๖ ต่อปีในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑๗.๙ ต่อปี

ภาคอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมเป็นสาขาการผลิตหลักของภาคอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคอุตสาหกรรม ณ ราคาประจำ ปี ๒๕๖๓ เท่ากับ ๑,๖๘๐,๙๓๗ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๖๒.๖ และร้อยละ ๓๕.๒ ของผลิตภัณฑ์ภาคและผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ ตามลำดับ โดยแบ่งเป็นมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาอุตสาหกรรม ๑,๓๔๒,๕๙๗ ล้านบาท สาขาเหมืองแร่ ๒๐๑,๓๗๓ ล้านบาท สาขาการไฟฟ้า๑๒๐,๗๘๘ ล้านบาท และสาขาการจัดการน้ำ ๑๖,๑๗๐ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๕๐.๐ ร้อยละ ๗.๕ ร้อยละ ๔.๕ และ ร้อยละ ๐.๖ ของผลิตภัณฑ์ภาค ตามลำดับ ทั้งนี้ในช่วง ๔ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ ต่อปี ซึ่งชะลอตัวลงเมื่อเทียบกับช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ที่มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๖ ต่อปี

อุตสาหกรรมยังคงกระจุกตัวอยู่ในจังหวัดชลบุรี ระยอง ปราจีนบุรี และฉะเชิงเทรา

จังหวัดที่มีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาอุตสาหกรรมต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคสูงที่สุดคือ จังหวัดชลบุรี ร้อยละ ๓๔.๕ รองลงมาคือ จังหวัดระยอง ร้อยละ ๒๙.๔ ปราจีนบุรี ร้อยละ ๑๘.๒ และฉะเชิงเทรา ร้อยละ ๑๖.๕ ตามลำดับ สำหรับอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์สูงที่สุดของภาคตะวันออก คือ อุตสาหกรรมการผลิตถ่านโค้กและผลิตภัณฑ์จากการกลั่นปิโตรเลียม คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๓.๓ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาอุตสาหกรรมของภาค ซึ่งมีแหล่งผลิตที่สำคัญอยู่ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี และระยอง รองลงมาคือ อุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์ รถพ่วง และรถกึ่งพ่วง ร้อยละ ๑๓.๑ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาอุตสาหกรรมของภาค ซึ่งมีแหล่งผลิตที่สำคัญอยู่ในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี ชลบุรีและระยอง อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์ทางทัศนศาสตร์ ร้อยละ ๑๒.๗ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาอุตสาหกรรมของภาค ซึ่งมีแหล่งผลิตที่สำคัญอยู่ในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี ชลบุรี ฉะเชิงเทรา และระยอง และอุตสาหกรรมการผลิตเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี ร้อยละ ๘.๘ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาอุตสาหกรรมของภาค ซึ่งมีแหล่งผลิตที่สำคัญอยู่ในพื้นที่จังหวัดระยอง ชลบุรี และฉะเชิงเทรา ระยอง อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์ทางทัศนศาสตร์ ร้อยละ ๑๒.๗ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาอุตสาหกรรมของภาค

ภาคตะวันออกมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ เนื่องจากเป็นพื้นที่ฐานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมหลัก (Industrial Heartland) และเป็นที่ตั้งของท่าเรือน้ำลึกและท่าอากาศยานนานาชาติ เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลก นอกจากนี้ ยังเป็นพื้นที่ในแนวระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้ของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (Southern Economic Corridor และ Southern Coastal Economic Corridor) ที่เชื่อมโยงเมียนมา-ไทย-กัมพูชา-เวียดนาม ซึ่งเป็นเส้นทางลัดโลจิสติกส์ (Land bridge) เชื่อมโยงภูมิภาคอาเซียนกับโลกตะวันตก และโลกตะวันออก นอกจากนี้ ภาคตะวันออกยังเป็นแหล่งผลิตอาหารสำคัญของประเทศ ได้แก่ สุก รัง ไข่ ข้าว และผลไม้ รวมถึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับนานาชาติ เนื่องจากมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์

เศรษฐกิจภาคตะวันออกพึ่งพิงอุตสาหกรรมเป็นหลัก และมีการขยายตัวที่ลดลง เนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ทำให้ห่วงโซ่อุปทานการผลิตสินค้าและบริการของโลกเกิดการชะงักงัน ประกอบกับการชะลอตัวทางเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้า ทำให้มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมในภาพรวมของ

ภาคตะวันออก รวมทั้งของประเทศปรับตัวลดลง ขณะเดียวกันการพัฒนาอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกยังคงเผชิญอุปสรรคสำคัญ โดยเฉพาะปัญหาสิ่งแวดล้อมจากภาคอุตสาหกรรม ที่ต้องเร่งดำเนินการแก้ไข ทั้งปัญหาน้ำเสีย มลพิษทางอากาศ กากของเสียอุตสาหกรรม ภาวะการแย่งใช้น้ำ และการจราจรที่ติดขัด

ดังนั้น การพัฒนาอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกในระยะต่อไป ควรรักษาศักยภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรม โดยส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่และนวัตกรรมนำแนวคิด BCG เทคโนโลยีนวัตกรรมที่เกิดขึ้นมาต่อยอดศักยภาพและยกระดับผลผลิตทางการผลิตของภาคอุตสาหกรรมตลอดห่วงโซ่อุปทานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของผู้ประกอบการกลุ่กลางทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ให้มีความรู้และปรับตัวให้เข้ากับเทคโนโลยีสมัยใหม่ และสนับสนุนการเข้าสู่แหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) และ ธุรกิจ Startup ในพื้นที่เพื่อให้ภาคตะวันออกยังคงเป็นเป้าหมายการพัฒนาเพื่อรองรับการลงทุนอุตสาหกรรมเป้าหมายแห่งอนาคต

เป้าหมายการพัฒนาภาคตะวันออก

เป้าหมายการพัฒนาภาคตะวันออก มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจให้เกิดการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน และเกิดการกระจายรายได้อย่างทั่วถึงทุกพื้นที่ควบคู่กับคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ดี

แนวทางการพัฒนา

เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาภาคตะวันออกให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ที่มุ่งเน้นการยกระดับเศรษฐกิจ ทั้งภาคการผลิตและบริการให้มีมูลค่าสูง เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เกิดการกระจายรายได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม การเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และการรักษาสถานะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความอุดมสมบูรณ์และมีคุณภาพที่ดี พร้อมทั้งเป็นมรดกตกทอดส่งต่อสู่คนรุ่นหลัง

ประเด็นการพัฒนา

๑) พัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายให้เป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสีเขียวของภาคตะวันออก โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่และนวัตกรรมสีเขียว ผลักดันให้มีความรู้และเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการรายย่อย

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของอุตสาหกรรมเป้าหมาย ในจังหวัดชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา และปราจีนบุรี โดยการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้เฉพาะและการส่งเสริมการใช้องค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีขั้นสูง และนวัตกรรม

๒. พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ด้านอุตสาหกรรม ในพื้นที่ที่มีศักยภาพ อาทิ จังหวัดปราจีนบุรี โดยการส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต รวมทั้งใช้การพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเป็นต้นแบบ

๓. ยกระดับศักยภาพของวิสาหกิจเริ่มต้น (Start-up) และวิสาหกิจ SMEs ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

๔. พัฒนากำลังแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริง โดยการส่งเสริมความรู้ทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา และการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาและ การยกระดับทักษะฝีมือแรงงาน (Upskill/Reskill/New skill) เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม

๒) พัฒนาการเกษตรคุณภาพให้เชื่อมโยงสู่การผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัย สู่ห่วงโซ่การผลิตในระดับประเทศและการให้บริการส่งเสริมสุขภาพ โดยมุ่งเน้น การใช้อาหารบำบัด พืชสมุนไพรทาง การแพทย์ เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิตและการตลาด รวมทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า เกษตรหลักของภาค โดยการส่งเสริมการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่ม สูงด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม การส่งเสริมคุณภาพมาตรฐานสากล และการบริหารจัดการด้าน การเก็บรักษาและการขนส่ง

แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างผลิตภาพการผลิตผลไม้ของภาคตะวันออกให้มีประสิทธิภาพ ได้มาตรฐานสากล เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

๒. พัฒนาประสิทธิภาพการเพาะเลี้ยงและแปรรูปสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่สำคัญของภาคตะวันออก

๓. ยกระดับพืชสมุนไพรให้เป็นธุรกิจสมุนไพรสู่ตลาดสากล

๔. สนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนจากพืชพลังงาน เพื่อช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ทั้งในระดับภาคและประเทศ

๕. เสริมสร้างศักยภาพการผลิตและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์สำคัญของภาค ตะวันออก ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ

๖. สนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกรเพื่อเข้าถึงเทคโนโลยีและเพิ่มขีดความสามารถ ด้านการตลาด

๓) ยกระดับการท่องเที่ยวของภาคตะวันออกสู่การเป็นจุดหมายการท่องเที่ยวของโลกที่เน้นคุณภาพ และความยั่งยืน รวมทั้งการพัฒนาธุรกิจเกี่ยวเนื่องที่เน้นคุณค่า อัตลักษณ์ ความยั่งยืนและเหมาะสมกับคนทุกช่วง วัย เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวภาคตะวันออกสู่ระดับโลก และเกิดการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหลักของภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ

๒. ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนของภาคตะวันออก

๓. ยกระดับผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นเชื่อมโยงการท่องเที่ยวมูลค่าสูง

๔) พัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดสระแก้วและตราด รวมทั้งพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนที่มี ศักยภาพให้เป็นประตูเชื่อมโยงการค้า การลงทุนที่ทันสมัยกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยมุ่งเน้นการจัดทำผังเมือง ที่มีประสิทธิภาพ และมีความยืดหยุ่น มุ่งเน้นการเสริมสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างเพื่อเชื่อมโยงด้านการค้า ชายแดน และการเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงการค้าภายในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน

แนวทางการพัฒนา

๑. วางผังการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

๒. สร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอ ำนวยความสะดวก รวมถึงระบบโลจิสติกส์ บริเวณโดยรอบเขตเศรษฐกิจพิเศษ และด่านพรมแดน

๓. เสริมสร้างสมรรถนะของท้องถิ่นในการบริหารจัดการพื้นที่เศรษฐกิจชายแดน และจุดผ่านแดน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕) พัฒนาพื้นที่และเมืองให้เป็นเมืองอัจฉริยะน่าอยู่ เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับ ประชาชน ทุกกลุ่มในพื้นที่ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองและพื้นที่ชนบทให้มีความพร้อม สามารถรองรับการ

เจริญเติบโตในทุกมิติทั้ง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมถึงเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี เพื่อให้ประชาชนทั้งในเขตเมืองและชนบทได้รับประโยชน์จากการเจริญเติบโต

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาเมืองให้เป็นเมืองอัจฉริยะนำอยู่ เจริญเติบโตได้อย่างเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกมิติ
2. พัฒนาพื้นที่ชนบทของภาคตะวันออกให้มีขีดความสามารถในการรองรับการขยายตัวของเมืองอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับบริบทของแต่ละพื้นที่

๖) อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพการรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยมุ่งเน้นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างรู้คุณค่าและยั่งยืน และการสร้างความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติรวมทั้งผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วถึง ด้วยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

แนวทางการพัฒนา

1. อนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศป่าไม้ภาคตะวันออก
2. ยกระดับการบริหารจัดการน้ำในระดับลุ่มน้ำของภาคตะวันออกอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ และสร้างความมั่นคงด้านน้ำ
3. แก้ไขปัญหาขยะและน้ำเสียชุมชน และกากของเสียจากภาคอุตสาหกรรมอย่างมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานความร่วมมือของทุกภาคส่วน
4. ยกระดับขีดความสามารถของพื้นที่เสี่ยงภัยในการรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง)

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี และจังหวัดระยอง ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกของประเทศไทย มีเนื้อที่ทั้งหมด ๑๓,๒๖๖ ตารางกิโลเมตรหรือ ๘,๒๙๑,๒๕๐ ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับภูมิภาคต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดกับจังหวัดนครนายก และจังหวัดปราจีนบุรี

ทิศใต้และทิศตะวันตก ติดกับจังหวัดปทุมธานี กรุงเทพมหานคร จังหวัดสมุทรปราการ และอ่าวไทย ซึ่งมีแนวชายฝั่งทะเลยาว ๒๘๘ กิโลเมตร (แยกเป็นจังหวัดฉะเชิงเทรา ๑๒ กิโลเมตร จังหวัดชลบุรี ๑๓๒ กิโลเมตร และจังหวัดระยอง ๑๐๔ กิโลเมตร)

ทิศตะวันออก ติดกับจังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดสระแก้ว และจังหวัดจันทบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา มีการเชื่อมโยงการเดินทางและการขนส่งทางถนนใกล้กรุงเทพมหานครมากที่สุดคิดเป็นระยะทาง คือ ประมาณ ๗๕ กิโลเมตร รองลงมาคือ จังหวัดชลบุรี ๘๑ กิโลเมตร และจังหวัดระยอง ๑๗๙ กิโลเมตร ตามลำดับ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ (จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี และจังหวัดระยอง) แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๓๐ อำเภอ ๒๔๔ ตำบล ๒,๐๒๐ หมู่บ้าน ในส่วนการปกครองท้องถิ่น

ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๓ แห่ง เทศบาลนคร ๓ แห่ง เทศบาลเมือง ๑๓ แห่ง เทศบาลตำบล ๙๗ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๑๖๐ แห่ง และรูปแบบการปกครองพิเศษ ๑ แห่ง

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

“เศรษฐกิจชั้นนำระดับอาเซียน พัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน บนพื้นฐานสังคมเป็นสุข”

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

๑. ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด สาขาอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒
๒. ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑
๓. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒
๔. แหล่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ได้รับการฟื้นฟูและพัฒนา ไม่น้อยกว่า ๑ แห่ง/ปี
๕. รายได้ต่อหัวของประชากรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒

พันธกิจ (Mission)

๑. ยกระดับพื้นที่ให้เป็นเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกที่ดีและทันสมัย
๒. ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐานและมีมูลค่าสูง
๓. ส่งเสริมและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว
๔. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วมและยั่งยืน
๕. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น มีความมั่นคงปลอดภัย และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต

เป้าประสงค์รวม (Ultimate Goals)

๑. พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกที่ดีและทันสมัยที่สุด
๒. แหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐานและมีมูลค่าสูง
๓. การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ
๔. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมและยั่งยืน
๕. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงปลอดภัย และเกิดการเรียนรู้ ตลอดช่วงชีวิต

ประเด็นในการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาพื้นที่เพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุนอุตสาหกรรมมุ่งสู่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกที่ดีและทันสมัย

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	การสร้างมูลค่าเพิ่มและนวัตกรรม	การส่งเสริมการตลาด
๑.๑ โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่พื้นที่อุตสาหกรรม รองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก		
๑.๒ โครงการพัฒนาและปรับปรุงเส้นทางคมนาคมเพื่อรองรับการขยายตัวด้านเศรษฐกิจและสังคม		

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่ให้เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐานและมีมูลค่าสูง

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
การพัฒนาปัจจัยการผลิต	การสร้างมูลค่าเพิ่มและนวัตกรรม	การส่งเสริมการตลาด
๒.๑ โครงการเพิ่มการผลิตสัตว์น้ำ	๒.๓ โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการ	

เศรษฐกิจ เพื่อสร้างอาชีพและรายได้ให้กับเกษตรกร	ผลิต และสร้างมูลค่าสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรม และเทคโนโลยีการเกษตร	
--	---	--

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก สินค้า และการบริการด้านการท่องเที่ยว

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	การสร้างมูลค่าเพิ่มและนวัตกรรม	การส่งเสริมการตลาด
๓.๑ โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว และรองรับการขยายตัวภาคการท่องเที่ยว ๓.๒ โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ๓.๓ โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านความปลอดภัยเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	๓.๔ โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวและยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าด้านการท่องเที่ยว	๓.๕ โครงการส่งเสริม และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและบริการ)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
การอนุรักษ์และป้องกันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การดูแล บำรุงรักษา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔.๑ โครงการบริหารจัดการขยะที่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน ๔.๒ โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง		

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในทุกช่วงวัยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงปลอดภัย และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	ยกระดับการให้บริการและนวัตกรรม	ส่งเสริมการมีส่วนร่วม
๕.๑ โครงการพัฒนาทักษะอาชีพ		

เพื่อสร้างโอกาสและการพึ่งพาตนเอง ได้ทางเศรษฐกิจของประชาชน	
--	--

๔.๓ แผนพัฒนาจังหวัดระยอง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบทวนปี พ.ศ. ๒๕๖๗

เป้าหมายในการพัฒนาจังหวัด กรอบแนวคิดสำคัญในการพัฒนาจังหวัดระยอง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบทวนปี พ.ศ. ๒๕๖๗ คือ “จังหวัดระยอง เป็นเมืองที่มีการคิดและนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน เป็นเมืองที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดีสามารถเข้าถึงโอกาสได้อย่างเท่าเทียมกัน เป็นเมืองที่มีเป้าหมายสู่การพัฒนาที่สมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม มุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน”

วิสัยทัศน์จังหวัดระยอง (Vision) : เมืองแห่งโอกาสที่เท่าเทียม เติบโตอย่างสมดุลบนพื้นฐานของนวัตกรรมและเทคโนโลยี ภายใต้วิถีความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัว เติบโตอย่างต่อเนื่องและสมดุล
- (๒) ประชาชนเข้าถึงโอกาสในการพัฒนาศักยภาพและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างเท่าเทียม
- (๓) ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมและความรับผิดชอบต่อสังคมของทุกภาคส่วน
- (๔) มีการพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐแบบบูรณาการที่เน้นประชาชนเป็นศูนย์กลาง

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด

การพัฒนาจังหวัดให้เป็นไปในทิศทางสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมสงบสุข เศรษฐกิจก้าวหน้า และประชาชนดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายใน และภายนอกการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดระยองมุ่งเน้นเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันความเสี่ยงต่างๆ และเสริมสร้างรากฐานการพัฒนาให้เข้มแข็ง รวมทั้งสร้างโอกาสในการพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าต่อไป โดยได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ และให้ความสำคัญตามลำดับการพัฒนา จำนวน ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : สร้างศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตร การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรม

ด้านเกษตรกรรม อาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพที่สำคัญและเป็นอาชีพดั้งเดิมของชาวจังหวัดระยอง เนื่องจากจังหวัดระยองมีสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศที่เหมาะสมต่อการทำพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด ได้แก่ ยางพารา สับปะรด มันสำปะหลัง ข้าว ปาล์มน้ำมัน อ้อย ผลไม้ต่างๆ เช่น ทูเรียน เงาะ และมังคุด เป็นต้น ปัจจุบันพื้นที่เกษตรกรรมมีแนวโน้มลดลงทุกปี

ด้านการประมง จังหวัดระยองมีพื้นที่ชายฝั่งทะเลยาวประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตร การประกอบอาชีพประมง ซึ่งเป็นอาชีพที่สำคัญ นอกจากการทำประมงประเภทอาหารสดแล้ว ยังมีการนำมาทำเป็นผลิตภัณฑ์ต่อเนื่อง เช่น อาหารทะเลแห้ง เป็นต้น ทั้งนี้ ยังมีการทำประมงน้ำจืดด้วย เนื่องจากมีอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ ๕ อ่าง ปัจจุบันอาชีพประมงชายฝั่งหรือประมงเรือเล็กได้รับความเดือดร้อนมาก เนื่องจากสัตว์ทะเลเศรษฐกิจ เช่น กุ้ง หอย หมึก ปู ปลา มีน้อยลงและมีการแย่งชิงพื้นที่ประมง ประกอบกับพื้นที่ประมงเดิมมีการเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ ทำให้ต้องออกหากินไกลขึ้น ต้นทุนสูงขึ้น

ด้านปศุสัตว์ จังหวัดระยองมีการเลี้ยงปศุสัตว์ควบคู่กับการทำไร่ ทำสวนผลไม้ เช่น โค กระบือ เป็ด ไก่ แพะ และมีโอกาสในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและมาตรฐานตามความต้องการของตลาด เช่น ผลิตภัณฑ์มาตรฐาน GAT หรือ อินทรีย์ เป็นต้น

ด้านการท่องเที่ยว จังหวัดระยองมีทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญ เช่น เกาะ ทะเล น้ำตก ศิลปวัฒนธรรมด้วยตำแหน่งที่ตั้งและการพัฒนาสาธารณูปโภคด้านการคมนาคม ทำให้มีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม เนื่องจากปัจจัยด้านความเชื่อมั่น ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวโดยตรง ทำให้ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ภาคการท่องเที่ยวเสียโอกาสด้านการท่องเที่ยวเนื่องจากสถานการณ์น้ำท่วม และสถานการณ์ด้าน อุทกภัย นอกจากนี้ ภาพลักษณ์ของความเป็นเมืองอุตสาหกรรม รวมทั้งปัญหามลพิษจากภาคอุตสาหกรรม ก็เป็น ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อศักยภาพในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด

ด้านอุตสาหกรรม การพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดระยองมีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องมา เป็นระยะเวลานาน ทำให้พื้นที่อุตสาหกรรมขยายตัวอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดระยอง ยังอยู่ในภาคการเกษตร ประกอบกับภาคการท่องเที่ยวถือเป็นเครื่องยนต์สำคัญที่มีศักยภาพในการพัฒนา จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จังหวัดระยองจะต้องให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้อุตสาหกรรมพัฒนาไปในทิศทางที่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม และชุมชน ควบคู่กับการส่งเสริมให้การลงทุนในพื้นที่

วัตถุประสงค์ : ผลผลิตทางการเกษตร ประมงและปศุสัตว์ ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีผลิต ภาพสูง มีมูลค่าเพิ่มมีคุณภาพ และได้มาตรฐาน เชื่อมโยงเป็นเกษตรอุตสาหกรรม และเกษตรท่องเที่ยว ขยายโอกาสทางการตลาดไปสู่ภายในและภาคบริการมีศักยภาพ มีความสามารถในการเข้าสู่การแข่งขันในระดับ สากล รองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

แนวทางการพัฒนา :

๑. พัฒนาทรัพยากรภาคการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ สร้างความเข้มแข็งให้ผู้ผลิต รวมทั้งใช้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มศักยภาพยกระดับการผลิตให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน และเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

๒. อนุรักษ์ พัฒนาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดี ยกระดับความเชื่อมั่นด้าน การท่องเที่ยว และพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อรองรับการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๓. พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม เพื่อนำไปสู่อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ส่งเสริมให้มีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและได้มาตรฐานสากล รวมทั้งเพิ่ม ขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

๔. พัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค เชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์และโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัย ยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุก ช่วงวัยให้ได้มาตรฐาน ส่งเสริมค่านิยมการทำความดี และสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมในการเข้าถึง บริการสาธารณะ

วัตถุประสงค์ : สร้างความมั่นคงและความปลอดภัย ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐาน และสร้าง โอกาสและความเสมอภาคทางสังคมในการเข้าถึงบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนในทุกช่วงวัย

แนวทางการพัฒนา :

๑. เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและนักท่องเที่ยว

๒. สร้างสรรค์นวัตกรรมในการติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ที่อาจอุบัติขึ้น

๓. พัฒนาระบบสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานรวมทั้งการบริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานครอบคลุม ทุกพื้นที่และครอบคลุมการดำเนินชีวิตของประชาชน

๔. อนุรักษ์ สืบสาน ต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีดั้งเดิมทั้งความ หลากหลายและความเป็นหนึ่งเดียว

๕. เสริมสร้างมาตรฐานและยกระดับคุณภาพชีวิต พัฒนาทักษะชีวิตคนทุกช่วงวัย เสริมสร้างค่านิยมที่ดี เพื่อพร้อมรับความเปลี่ยนแปลง

๖. สร้างโอกาสและความเป็นธรรมในการเข้าถึงการบริการสาธารณะ ทั้งระบบการศึกษา บริการสาธารณสุข และระบบสาธารณสุขปฐมภูมิ

๗. ยกระดับบริการทางการแพทย์และสุขภาพด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง และบุคลากรไทย เพื่อรองรับการให้บริการให้ได้มาตรฐานและครอบคลุมพื้นที่

๘. บูรณาการการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ทั้งด้านการป้องกันและด้านการปราบปราม

๙. เสริมสร้างสุขภาพ อนามัย สร้างสรรค์นวัตกรรมในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และเตรียมความพร้อม เพื่อรองรับโรคอุบัติใหม่ที่จะเกิดขึ้นตามบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : ป้องกัน อนุรักษ์ ป่าไม้ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

วัตถุประสงค์ : ป้องกัน อนุรักษ์ ป่าไม้ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน เพื่อรองรับการพัฒนาในทุกด้าน

แนวทางการพัฒนา :

๑. เพิ่มพื้นที่ป่า/พื้นที่สีเขียว และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้มีความสมดุลต่อระบบนิเวศ รวมทั้งป้องกัน ป่าไม้ความหลากหลายทางชีวภาพ

๒. บริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

๓. อนุรักษ์ ป้องกัน ป่าไม้ทรัพยากรและระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่ง ให้คงความอุดมสมบูรณ์

๔. ส่งเสริม ควบคุม แก้ไขคุณภาพสิ่งแวดล้อม (น้ำ ผิวดิน ขยะ และอากาศ) ให้ได้คุณภาพตามมาตรฐาน และส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วม

๕. ส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดรูปแบบเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๖. พัฒนาขีดความสามารถในการปรับตัวของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติรวมทั้งความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในทุกมิติ

วัตถุประสงค์ : พัฒนาระบบบริหารจัดการ ระบบสารสนเทศ การประชาสัมพันธ์และระบบการให้บริการ ของภาครัฐ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในทุกมิติ

แนวทางการพัฒนา :

๑. พัฒนาระบบการบริหารจัดการและบริการของภาครัฐให้ทันสมัยเป็นดิจิทัล

๒. ส่งเสริม สนับสนุนการบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน ให้เกิดการบริหารจัดการที่เข้มแข็งจากระดับฐานราก

๓. สร้างวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาความเป็นเลิศด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์อย่างสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตร และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม การเมือง ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการบริหารจัดการองค์กร

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทุกด้านอย่างสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาการเกษตร เศรษฐกิจ และปรับโครงสร้างให้สมดุลและแข่งขันได้

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) **วิสัยทัศน์**

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง” องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง มีความเป็นเลิศด้านการบริหารจัดการที่ดี ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี”

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาความเป็นเลิศด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการกีฬา

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมสนับสนุน อาคาร สถานที่ สื่อการเรียนการสอน เทคโนโลยีสารสนเทศ และพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้มีความเป็นมืออาชีพเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย รวมทั้งการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

๒. ส่งเสริมการอนุรักษ์ ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม โบราณสถาน ศาสนสถาน และภูมิปัญญาที่มีความเชื่อมโยงและการมีส่วนร่วมของชุมชน

๓. ส่งเสริมสนับสนุน พัฒนาการศึกษามีคุณภาพในทุกระดับ ทั้งในระบบและนอกระบบ

๔. ส่งเสริมสนับสนุนการกีฬา เพื่อสร้างโอกาสให้เยาวชนพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ

๕. ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงงามในสังคม

๖. ส่งเสริม สนับสนุนการเรียนรู้ รองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์อย่างสมดุลและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ การจัดกิจกรรมเพื่อดึงดูดและสร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว ร่วมกันระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชน

๒. สนับสนุนให้มีการศึกษาแหล่งท่องเที่ยวใหม่เพิ่มพูน และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิม

๓. พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีความชำนาญ เพื่อการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน

๔. พัฒนาภาพลักษณ์ เสริมสร้างการป้องกัน และรักษาความปลอดภัยเพื่อยกระดับความเชื่อมั่นด้านการท่องเที่ยว

๕. ส่งเสริมสนับสนุนมาตรฐานการให้บริการแก่ผู้ประกอบการ

๖. ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ ผู้ประกอบการ สถานประกอบการ ให้ได้มาตรฐานถูกต้องตามกฎหมาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตร และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. สนับสนุนกระบวนการผลิตภาคอุตสาหกรรมที่ไม่ก่อผลกระทบต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อมและสนับสนุนการดำเนินการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม

๒. เสริมสร้างทัศนคติ พฤติกรรมและขีดความสามารถ ระบบการเรียนรู้ในการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. สนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสริมสร้างจิตสำนึก ความรู้ ความเข้าใจ สร้างภาคีเครือข่าย เพื่อการมีส่วนร่วมในการดูแล บำรุงรักษาสิ่งแวดล้อม ในทุกภาคส่วน

๔. ส่งเสริม สนับสนุนมาตรการการป้องกันการบังคับใช้กฎหมาย การพัฒนาตามผังเมืองรวม โดยบูรณาการจากทุกภาคส่วน

๕. สนับสนุนการบริหารจัดการขยะ และของเสียอันตรายจากต้นทาง รวมทั้งมีระบบการจัดการที่ถูกต้อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม การเมือง ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการบริหารจัดการองค์กร

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่าย และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส

๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกัน แก้ไขปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด และโรคติดต่อ เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๔. ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน การมีส่วนร่วม การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลแก่บุคลากร และประชาชนทุกระดับ

๕. สนับสนุนการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ และการสืบค้นข้อมูล

๖. จัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้และเครื่องจักรกล ในการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๗. จัดตั้งครอบครัวพระมหาชนกตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๘. การบริหารจัดการองค์กรสู่ความเป็นเลิศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทุกด้านอย่างสมดุลและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา ถนน ระบบระบายน้ำ สะพาน

๒. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา ระบบไฟฟ้า ขยายเขตไฟฟ้าส่องสว่าง

๓. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา ระบบกักเก็บน้ำ ขุดลอก คู คลอง อ่างเก็บน้ำ เพื่ออุปโภคบริโภค และการเกษตร

๔. ศึกษาและพัฒนาพื้นที่ที่เหมาะสมเพื่อเป็นแหล่งสำรองน้ำ พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อใช้ในการบริหารจัดการ ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจในการวางแผนบริหารจัดการน้ำ

๕. ก่อสร้าง ซ่อมแซม บำรุงรักษา ปรับปรุงภูมิทัศน์ สถานที่พักผ่อน

๖. ส่งเสริม และเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการระบบคมนาคมขนส่ง พัฒนาศาสนสถาน ศาลาที่พัก จุดพักรถของผู้โดยสาร

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาการเกษตร เศรษฐกิจ และปรับโครงสร้างให้สมดุลและแข่งขันได้

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ กลุ่มอาชีพในหมู่บ้านชุมชน สร้างมาตรฐานสินค้าและบริการแปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตรและบรรจุภัณฑ์ให้มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

๒. พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ในชุมชน เพิ่มทักษะฝีมือแรงงานให้มีมาตรฐาน สามารถแข่งขันได้

๓. สร้างและขยายเครือข่ายการตลาด ช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตร ประมง และผลิตภัณฑ์เกษตรเพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร

๔. ส่งเสริมและพัฒนาตลาดสินค้าและบริการ ตลาดกลาง เพื่อแสดงและจำหน่ายสินค้า และบริการ

๕. ส่งเสริม สนับสนุนความร่วมมือการลงทุนทั้งในประเทศ และต่างประเทศ

๖. ส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรม/แนวทางการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๗. ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์

๗.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาความเป็นเลิศด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการกีฬา

⇒ สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด **ประเด็นการพัฒนาที่ ๒** : เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้ได้มาตรฐาน ส่งเสริมค่านิยมการทำความดี และสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมในการเข้าถึงบริการสาธารณะ และ **ประเด็นการพัฒนาที่ ๓**

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์อย่างสมดุลและยั่งยืน

⇒ สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด **ประเด็นการพัฒนาที่ ๑** : สร้างศักยภาพและ ความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตร การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรม และ **ประเด็นการพัฒนาที่ ๓** : ป้องกัน อนุรักษ์ ป่าไม้ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตร และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

⇒ สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด **ประเด็นการพัฒนาที่ ๑** : สร้างศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตร การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรม และ **ประเด็นการพัฒนาที่ ๓** : ป้องกัน อนุรักษ์ ป่าไม้ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม การเมือง ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการบริหารจัดการองค์กร

⇒ สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด **ประเด็นการพัฒนาที่ ๒** : เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้ได้มาตรฐาน ส่งเสริมค่านิยมการทำความดี และสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมในการเข้าถึงบริการสาธารณะ และ **ประเด็นการพัฒนาที่ ๔** : พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในทุกมิติ

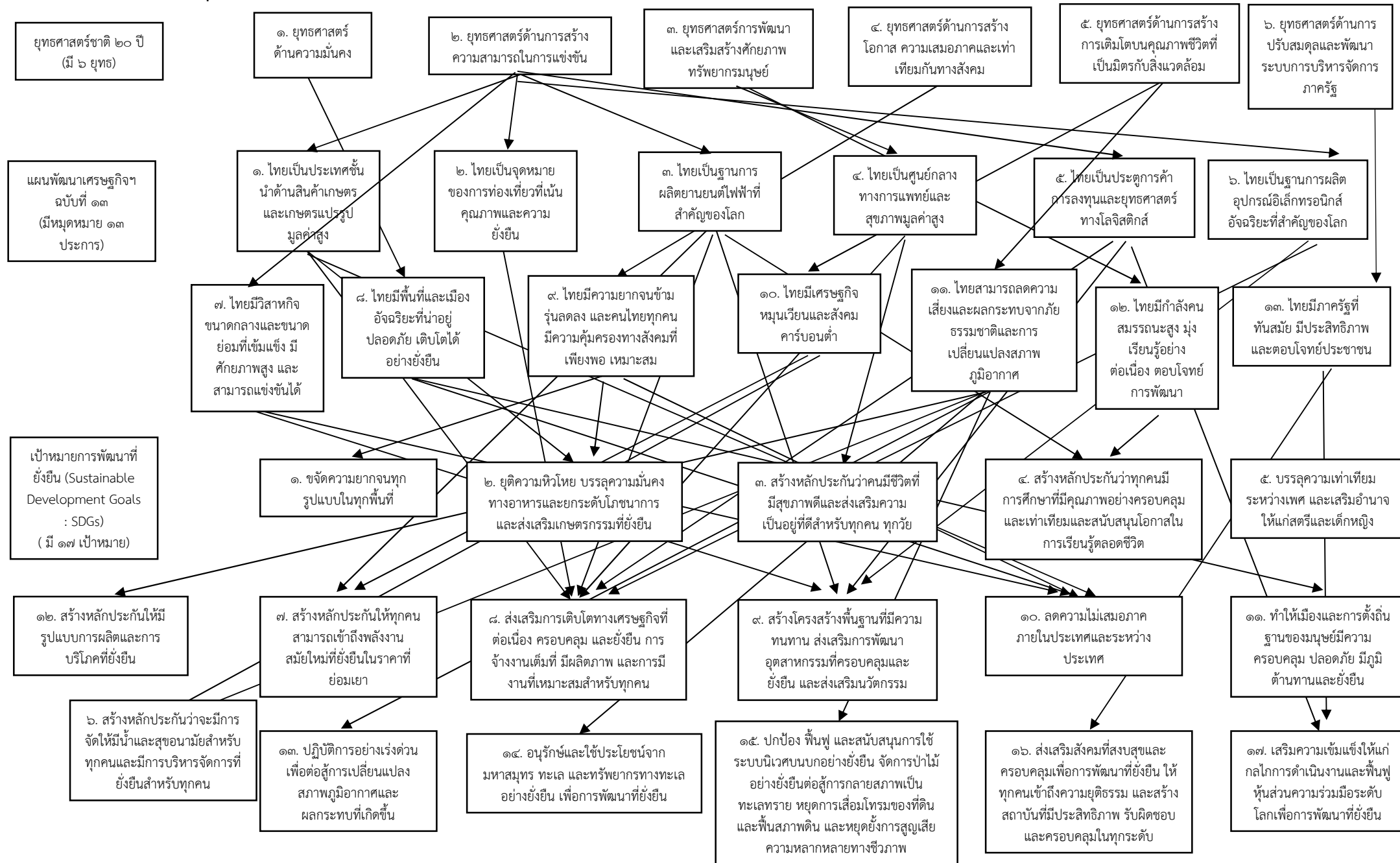
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทุกด้านอย่างสมดุลและยั่งยืน

⇒ สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด **ประเด็นการพัฒนาที่ ๒** : เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้ได้มาตรฐาน ส่งเสริมค่านิยมการทำความดี และสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมในการเข้าถึงบริการสาธารณะ

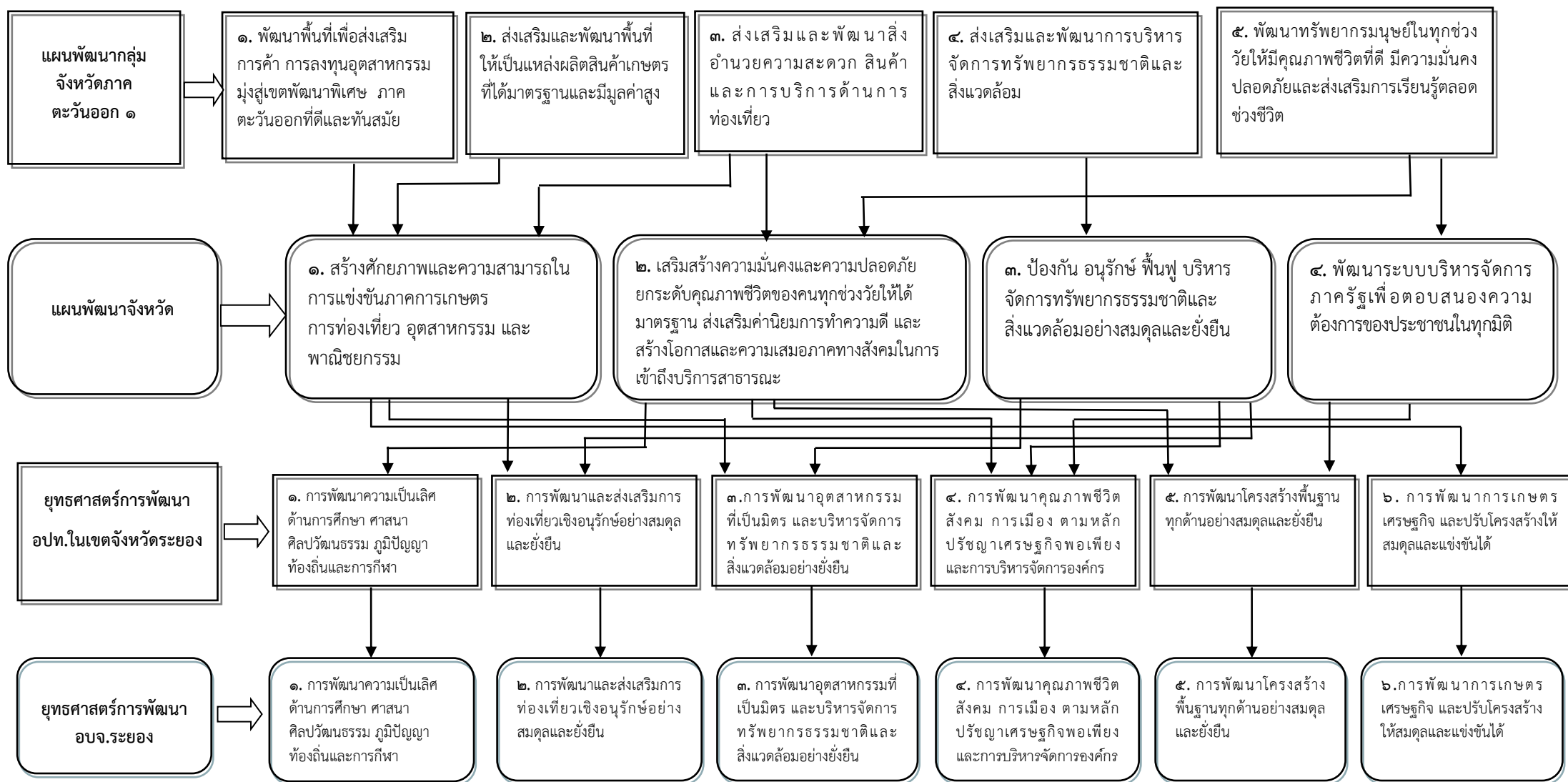
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาการเกษตร เศรษฐกิจ และปรับโครงสร้างให้สมดุลและแข่งขันได้

⇒ สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด **ประเด็นการพัฒนาที่ ๑** : สร้างศักยภาพ และความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตร การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรม

๗.๒ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์



๗.๓ แผนผังเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับแก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ (ต่อ)



ส่วนที่ ๓ การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

การบริหารงานที่ประสบความสำเร็จนั้น การติดตามและประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร ซึ่งมีหลักการสำคัญ คือ การติดตามความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานและประเมินผลความสำเร็จของงาน อันจะนำไปสู่การดำเนินการแก้ไขปรับปรุงร่วมกันให้บรรลุเป้าหมาย จึงจำเป็นต้องมีการติดตามและประเมินผล ซึ่งการติดตาม (Monitoring) หมายถึง การเก็บรวบรวมข้อมูล การปฏิบัติงานตามแผนงานที่กำหนดไว้ เพื่อตัดสินใจแก้ไขปรับปรุงวิธีการปฏิบัติให้ผลงานเป็นไปตามแผนงานอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด สามารถใช้งบประมาณได้คุ้มค่าเพียงใด ปฏิบัติงานตามแผนงานได้ตรงตามที่กำหนดหรือไม่ ดำเนินไปตรงตามเป้าหมายของแผนงานและแล้วเสร็จภายในกำหนด เพื่อให้การดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการ บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนการประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การตรวจสอบความก้าวหน้าตลอดจนการพิจารณาผลสัมฤทธิ์ของแผนงาน/โครงการว่ามีมากน้อยเพียงใด เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นว่าได้ผลตามวัตถุประสงค์ ของแผนงาน/โครงการ

สำหรับในส่วนของการติดตามและประเมินผลแผนงานและโครงการ จะต้องมีการดำเนินการติดตามและประเมินผลโครงการตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพื่อนำผลที่ได้รับจากการประเมินผลไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไขให้เป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น ทั้งนี้การติดตามและประเมินผล ยังเป็นการตรวจสอบว่ามีความคุ้มค่ากับการใช้งบประมาณเพียงใด ผลที่ได้จากการติดตามและประเมินผลเป็นข้อมูลย้อนกลับที่สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงและการตัดสินใจเพื่อสนับสนุนงบประมาณในปีถัดไป นอกจากนี้ยังถือเป็นกระบวนการตัดสินใจอย่างมีหลักเกณฑ์และใช้ข้อมูล que เก็บรวบรวมอย่างเป็นระบบ มีความถูกต้อง เที่ยงตรงและเชื่อถือได้

วิธีดำเนินการประเมินผล ประกอบด้วย

๑. แหล่งข้อมูล ที่ใช้ประกอบในการประเมินผล
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
๓. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
๔. เกณฑ์ที่กำหนดสำหรับวัดผลสำเร็จตามแบบประเมิน
๕. การวิเคราะห์และประเมินผลข้อมูล

องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง ได้ดำเนินการวิเคราะห์ประมวลผลข้อมูลจากแบบประเมินคุณภาพยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาท้องถิ่น แบบประเมินประสิทธิภาพการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง โดยใช้ระบบสารสนเทศการบริหารจัดการเพื่อการวางแผนและประเมินผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (e-plan) และแบบประเมินประสิทธิผลการดำเนินโครงการตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง ทั้ง ๖ ยุทธศาสตร์

๒. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด จึงเป็นกระบวนการ กำหนดทิศทางการพัฒนาในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องการบรรลุและแนวทางในการบรรลุ บนพื้นฐานของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับศักยภาพ ของท้องถิ่น และปัญหา/ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นด้วย

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามีความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง เป็นแผนพัฒนาที่มุ่งไปสู่ความต้องการในอนาคต เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์อันพึงประสงค์ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง โดยสามารถจัดสรรทรัพยากร ที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ดีจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของการรวบรวม และการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ ทั้งนี้เพื่อให้สามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและสนองตอบ ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

สำหรับองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ มีเขตพื้นที่ รับผิดชอบครอบคลุมทั้งจังหวัด ก็ได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรอบปีที่ผ่านมาเป็น กรอบในการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาได้อย่างทั่วถึงครอบคลุม

๓. ข้อเสนอแนะในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ในอนาคต

๓.๑ ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง ตั้งอยู่บนพื้นฐานของ การรวบรวมและการวิเคราะห์อย่างรอบด้านและเป็นระบบ คำนึงถึงด้านการพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม จะมองทิศทางการพัฒนาการเติบโตด้านเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงด้านสังคม วัฒนธรรมเพื่อให้มีความ ยั่งยืน การอนุรักษ์ด้านสิ่งแวดล้อมในภาพรวมของทั้งจังหวัด และการเปลี่ยนแปลงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และได้พิจารณาในเชิงพื้นที่ประกอบการพิจารณา ทั้งพื้นที่ใกล้เคียง อำเภอ จังหวัด กลุ่มจังหวัด เพื่อให้มี ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการรับมือกับสถานการณ์ หรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นอย่างรู้เท่าทัน สามารถทำให้ ใช้ประโยชน์จากสถานการณ์ได้อย่างเต็มที่ หรือหาแนวทางในการป้องกันอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นได้

๓.๒ ความเสี่ยงในการดำเนินการและข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ในการนำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง ทั้งหมด ๖๘ แห่ง ได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ไปเป็นกรอบในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ตลอดจนใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อขอรับการสนับสนุน งบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง แนวทางการพัฒนาจะเป็นภาพรวม ทั้งจังหวัดซึ่งจะมีความ สอดคล้องในแต่ละบริบทของแต่ละพื้นที่ นำไปปรับใช้ตามความเหมาะสม และครอบคลุมการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็น ด้านการศึกษา การท่องเที่ยว เศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต โครงสร้างพื้นฐาน และการเกษตร อีกทั้งเป็น กรอบในการจัดสรรงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง ในการจัดสรรงบประมาณในแต่ละเขตอำเภอ สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๖ สรุปได้ดังนี้

พื้นที่	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖
อำเภอเมืองระยอง	๑๒๙,๔๖๖,๒๐๐	๑๙๘,๖๖๙,๔๐๐
อำเภอแกลง	๑๒๘,๙๙๖,๕๕๐	๑๖๕,๙๗๒,๙๗๐
อำเภอปลวกแดง	๕๗,๐๔๑,๐๐๐	๘๓,๕๙๐,๒๐๐
อำเภอบ้านค่าย	๗๗,๒๔๕,๗๐๐	๑๐๓,๐๒๔,๙๐๐
อำเภอบ้านฉาง	๘๒,๐๕๐,๖๐๐	๑๒,๖๙๒๙,๘๐๐
อำเภอวังจันทร์	๕๒,๖๕๖,๖๐๐	๕๙,๙๗๗,๒๐๐
อำเภอนิคมพัฒนา	๓๑,๖๐๘,๐๐๐	๒๑,๗๐๐,๐๐๐
อำเภอเขาชะเมา	๒๙,๕๓๘,๓๐๐	๖๒,๕๔๐,๒๐๐
รวม	๕๘๘,๖๐๒,๙๕๐	๘๒๒,๔๐๔,๖๗๐

ตารางสรุป : การจัดสรรงบประมาณในแต่ละเขตอำเภอ

สรุปยอดรวมของแต่ละปีงบประมาณ ดังนี้

ปีงบประมาณ ๒๕๖๕ รวมทั้งสิ้น ๕๘๘,๖๐๒,๙๕๐ บาท

ปีงบประมาณ ๒๕๖๖ รวมทั้งสิ้น ๘๒๒,๔๐๔,๖๗๐ บาท

ในการจัดสรรงบประมาณในแต่ละเขตอำเภอเพื่อไปดำเนินการตามโครงการพัฒนาต่าง ๆ นั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จะต้องดำเนินการตามขั้นตอนของการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และเป็นไปตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ที่จะสามารถดำเนินการได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการติดตามและประเมินผลในครั้งต่อไป

๑. กำหนดแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รายงานผลการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองว่ามีปัญหาอุปสรรค อย่างไรบ้าง

๒. กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด รายงานการใช้จ่ายงบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์การพัฒนาในแต่ละด้าน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลประกอบในการปรับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความเหมาะสมต่อไป

๓. สรุปผลการติดตามและประเมินผล พร้อมทั้งแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบ เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการปรับยุทธศาสตร์การพัฒนาของตนเองให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกันทั้งจังหวัด

ภาคผนวก

ตามหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๗๔๖๗ เรื่องแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓

ข้อ ๒. แนวทางการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๒.๒ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดให้แล้วเสร็จ แล้วแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบ โดยเค้าโครงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดให้ดำเนินการตามรูปแบบที่กำหนด

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๑๖ ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง

มาตรา ๑๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

- (๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
- (๒) การสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๓) การประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- (๔) การแบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- (๕) การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๖) การจัดการศึกษา
- (๗) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- (๘) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๙) การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม
- (๑๐) การจัดตั้งและดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวม
- (๑๑) การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม
- (๑๒) การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่างๆ
- (๑๓) การจัดการและดูแลสถานียขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ
- (๑๔) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- (๑๕) การพาณิชย์ การส่งเสริมการลงทุน และการทำกิจการไม่ว่าจะดำเนินการเองหรือร่วมกับบุคคลอื่นหรือจากสหการ
- (๑๖) การสร้างและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- (๑๗) การจัดตั้งและดูแลตลาดกลาง
- (๑๘) การส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (๑๙) การจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
- (๒๐) การจัดให้มีพิพิธภัณฑ์และหอจดหมายเหตุ
- (๒๑) การขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจร
- (๒๒) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๒๓) การจัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยในจังหวัด

- (๒๔) จัดทำกิจกรรมใดอันเป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตและกิจการนั้นเป็นการสมควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
- (๒๕) สนับสนุนหรือช่วยเหลือส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๒๖) การให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- (๒๗) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
- (๒๘) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (๒๙) กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ฝ่ายนโยบายและแผนงาน
กองยุทธศาสตร์และงบประมาณ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง
โทร. ๐๓๘-๖๑๗๔๓๐ ต่อ ๗๒๓